

Investigating Sexual Harassment Narratives on Twitter through Computational Social Sciences

Saeedeh Amini *

Associate Professor, Department of Sociology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

Mohammad Ali Dadgostarnia

Phd Candidate, Political Sociology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

Abstract

This study aims to investigate the reaction of cyberspace users to “sexual harassment narratives” on the Twitter social network from April 2020 to March 2022, concurrent with the spread of the global #MeToo movement. A suitable conceptual framework was developed, and data mining and thematic analysis methods were used. Official reactions to this campaign in the form of Mehr, ISNA, and IRNA news agencies and unofficial reactions through the thematic analysis of three waves of increased user tweets were studied. The following themes emerged: suspension of emotional self-extinction, stimulation of social emotions, feeling of empathy, feeling of social responsibility, female rhetoric, lasting trauma, and condemnation of the campaign. At the conclusion, the socio-historical contexts that led to the reflection of this issue in the virtual space were highlighted. This study explains the critical flow of this campaign.

Keywords: Sexual Harassment, Campaign, Persian Twitter, Computational Social Sciences, Rhetoric.

* Corresponding Author: saeedeh.amini280@gmail.com

How to Cite: Amini, S., Dadgostarnia, M. A. (2023). Investigating Sexual Harassment Narratives on Twitter through Computational Social Sciences, *Journal of New Media Studies*, 9(34), 159-204.

Introduction

In social life, ensuring a sense of security is critical. Obstacles that hinder this growth, whether individual or societal, can arise in the form of violent acts, including sexual assault. Sexual assault is a type of violence that is often considered a women's issue, and any attention to a woman's body without her explicit or implicit consent, if it has a sexual nature, is considered assault, ranging from rape, physical contact, lustful gaze, and verbal teasing to the use of words with sexual themes (Ishaghi, 2003). Hossein Qanbranjad, the Judiciary's representative, reported that the number of cases of rape and sexual abuse in Iran increased from 2011 to 2021. In 2013, there were about 1313 cases of rape, which has shown an increase since then. The number of cases of harassment for women and girls has also grown, from approximately 72,000 cases in 2009 to 142,933 in 2013 (Sharq, 2014, 8/17). Regardless of the multiple causes of such incidents, it is essential to acknowledge the significance of victims sharing their experiences. Internal and external factors, such as feelings of shame and guilt, fear of rejection by family and friends, and the risk of losing one's job, may cause women to remain silent when they experience harassment. Recently, social media platforms have provided a space for the voices of the underrepresented to be heard. The #MeToo hashtag against sexual assault and harassment went viral globally, and the sexual misconduct of prominent and influential figures, including Harvey Weinstein, was exposed online. Twitter was one of the most suitable social media platforms for this campaign (Hermida, 2010). In Iran, people are affected by the global environment and the many years of women's protests as they shared their painful experiences of sexual harassment. Women, men, and even boys participated in this campaign. The campaign gained momentum following the disclosure of sexual harassment of well-known celebrities and spread to everyday people as well. Analyzing these cases can help us develop a deeper understanding and more empathetic attitude towards these experiences.

Conceptual framework

Today, communication technologies have revolutionized human societies by penetrating all social and individual fields, resulting in an unprecedented paradigm shift in human knowledge and the reconstruction of familiar concepts and categories. With the emergence of new information and communication technologies, the technological space has connected remote parts of the world, forming a network that facilitates a fundamental transformation in human social and individual spheres (Castells, 2001, p. 48). Activism is a process by which a group of individuals puts pressure on organizations or other institutions, demanding changes in policies, actions, or critical conditions (Smith, 2005, p. 5). From a rhetorical perspective, co-

creational activism refers to the emergence of societal discourses through a negotiation process involving multiple parties, creating social capital and common concepts (Saffer, 2016). According to research, social movements play a crucial role in enabling the democratic process, promoting social change, and influencing policymakers (Uysal & Yang, 2013, cited by Xiong et al, 2018). In the 1960s and 1970s, the liberal and radical branches of the women's movement experienced a resurgence. While the liberal feminist movements emphasized the struggle for equal rights, the radical feminist movements acknowledged the presence of capitalism and male supremacy as the precursors to women's oppression (Taylor & Rupp, 1993). On the other hand, contemporary feminist research aims to comprehend how individuals and social movements combat social inequality and promote the free expression of gender identities while opposing the oppression of marginalized groups (King, 2016).

Studies have established that social media users engage in conversations about social and political issues by liking and sharing content that is linked to a specific hashtag. The hashtag acts as a profiling system in social media, providing users with an avenue to discuss political and social issues and eventually leading to hashtag activism, or the use of hashtags to fight for a cause or support it while raising awareness. In the #MeToo movement, individuals and social movement organizations made use of a bottom-up mechanism to disseminate information among global social networks.

Methodology

To examine the Twitter campaign on sexual abuse and its ups and downs, it is crucial to consider the available data in the digital space. The data collection and analysis techniques employed in this study are based on computational social science methodology. This emerging field strives to utilize large data, particularly internet data generated by individuals, and computational methods to model and evaluate social science theories. In this article, data was collected using computational methods from April 2020 to January 2021, based on hashtag searches utilizing the Twitter API. Additionally, news related to sexual harassment of women was obtained from three news agencies, ISNA, IRNA, and Mehr, by utilizing relevant keywords such as "harassment of women," "rape," "sexual assault," and similar terms from April 2020 to March 2022. The target population included those who tweeted in Persian language on the Twitter social networking platform and employed the hashtag "Narrative of Harassment." During this stage, a vocabulary-based approach was utilized in unsupervised machine learning based on the mentioned hashtag. After collating the data and segregating the tweets related to users' reactions from the tweets of survivors, the motivations and contexts of the users' responses to the

narratives of sexual abuse were examined using the thematic analysis method. The themes emerged from this analysis were extracted and comprehended through multiple stages of coding the tweets.

Result

In the aftermath of the publication of narratives of sexual assault against women on Persian Twitter, domestic news agencies released more related news. Among the various categories of news, those categorizable under domestic general news made up 13.33% of the overall volume. Notable events included coverage of the follow-up on the "Prohibition of Violence Against Women" bill, passed by parliament after nearly a decade of preparation. The bill was approved by the government board on January 14, 2018, and submitted to parliament on January 24 (Barna, 7/6/2018). This instance demonstrates how digital spaces and social activism can influence the legal sphere. Quantitatively, the study of tweets further highlights how Twitter has established a space for people with minimal social capital to find opportunities to increase it and express themselves anew. Through virtual social networks, the voices of marginalized groups can be heard and influence public opinion. Persian Twitter offers survivors a platform to gain social support in the form of sensory, informational, evaluative, and instrumental resources in the absence of support from the judicial system. These factors align with the characteristics of a counterpower super network, as described by Emmanuel Castells, which motivates participants to express themselves in the form of collective actions. The potential for wide dissemination of Twitter content, facilitated by the retweet feature, allows survivors to gain some social support outside of formal, organizational structures. One of the key outcomes of the analysis of user tweets during three distinct periods of increased activity and hashtag growth relates to the themes discovered: emotional self-extinguishment, social emotions, empathy, feelings of social responsibility, female rhetoric, permanent trauma, and condemnation of the campaign. The study takes into account socioeconomic factors that led to the reflection of this topic on the virtual space and also considers the critical flow of the campaign.

Conclusion

The study suggests that users are concerned about the continuation of the issue and are attempting to solve these problems by urging the judicial system to support the victims. Twitter has empowered women and granted them agency, transforming them from passive activists into powerful social agents and advocates who influence public opinion about redefining their identity. The role of this space in the rhetorical strength of women should not be ignored. Women can use this space to influence and persuade their

audience about their difficult circumstances with different types of legal and emotional speeches. The modern form of rhetoric is also visible through the tolerance of women's posts on virtual networks, including tweets and retweets, and the themes discovered in the tweets showed that in some tweets, users tackled their legal situation by relying on logical arguments or framed tweets to capture the audience's mental space about their conditions. Emotional tweets should not be overlooked; instead, the emotional positions around women's issues serve as a motivational framework for the audience, creating heated emotions around women's issues and providing incentives to improve the status quo and create a public opinion in society. The unique characteristic of this research is the critical narrative formed in conjunction with the revealing and supportive narrative of the campaign in Iran. In the summer of 2022, some activists working in the field of women in Iran issued a statement to remind their cautionary warnings after two years of the movement's formation. These warnings included verifying narratives, reducing sexual assault and harassment to deception, patronizing Iranian MeToo pages, adopting "name-centeredness" in the course of narration rather than informing, the disempowerment of abused women, and other factors. Thus, a two-way flow was established regarding the MeToo campaign in Iran, with a supporting flow aimed at stimulating emotions and encouraging shared actions for women who have faced abuse, and a critical flow aimed at exposing a group of women as opportunists and fishing for attention in the muddy waters of the virtual space, leading to the phrase "women against women." During this criticism, the relationship between the two sexes became distorted, and many female users wanted to verify the authenticity of the victimized women's narratives.

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی

سعیده امینی* * دانشیار جامعه شناسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

محمدعلی دادگستر نیا دانشجوی دکتری جامعه شناسی سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

چکیده

مقاله حاضر درصدد مطالعه واکنش کاربران فضای مجازی به «روایات تعدی جنسی» در شبکه اجتماعی توییتر است. پس از فراگیری جنبش Me Too در سال ۲۰۱۷ در شبکه‌های اجتماعی جهانی، کاربران ایرانی نیز از این هشتگ برای بیان روایات آزار خود استفاده کردند، این روایات در بازه زمانی فروردین ۱۳۹۹ تا بهمن ۱۴۰۰ بررسی شدند. برای مطالعه مذکور چارچوب مفهومی مناسبی تدوین و از روش داده کاوی و تحلیل مضمون استفاده گردید. این پژوهش به بررسی واکنش‌های رسمی به این کارزار در قالب سه خبرگزاری مهر، ایسنا و ایرنا و واکنش‌های غیررسمی به آن طی سه موج افزایش توییت‌های کاربران در این کارزار پرداخته است. از مهم‌ترین نتایج حاصله کشف مضامین ذیل بودند؛ تعلق خودخاموشی عاطفی، تهییج عواطف اجتماعی، احساس همدلی، احساس مسئولیت اجتماعی، رتوریک زنانه، ترومای ماندگار و مذمت کارزار. در پایان ضمن اشاره به زمینه‌های اجتماعی-تاریخی در برجسته‌سازی این مسئله که منجر به بازتاب آن در فضای مجازی شده، جریان انتقادی کارزار نیز مورد توجه قرار گرفته است.

کلیدواژه‌ها: تعدی جنسی، کارزار، توییتر فارسی، علوم اجتماعی محاسباتی، رتوریک.

بیان مسئله

حیات اجتماعی در جریان زیست خود نیازمند تأمین احساس امنیت افراد است و هر مانعی بر سر راه این رشد چه در ساحت فردی و چه در مقیاس اجتماعی می‌تواند در کالبد اعمال خشونت بروز و ظهور یابد. تعدی جنسی جلوه‌ای از خشونت است که اغلب مسئله‌ای زنانه تلقی می‌شود و هر نوع توجه نشان دادن به بدن زن، بدون توافق صریح یا ضمنی او، مشروط بر ماهیت جنسی، تعدی تلقی می‌شود که دامنه آن از تجاوز، تماس بدنی، نگاه شهوت‌آلود و ... یا از نوع کلامی نظیر متلک و استفاده از الفاظی با مضامین جنسی است. (Ishaghi, 2013) تعدی جنسی ممکن است در محیط‌های عمومی نظیر محل کار، اتوبوس، مترو، خیابان، دانشگاه یا آموزشگاه‌ها اتفاق بیفتد یا در فضاهای خصوصی نظیر فضای خانوادگی و دوستانه نیز رخ دهد. طبق آمار قوه قضائیه تعدی در دهه ۱۳۹۰ افزایش یافته است. به گفته حسین قنبرنژاد نماینده معاونت راهبردی قوه قضائیه سال ۱۳۹۳ حدود ۱۳۱۳ مورد تجاوز به عنف در ایران گزارش شده که نسبت به سال ۱۳۸۹ به اندازه ۲۰۰ تا ۳۰۰ مورد افزایش یافته است. آمار مزاحمت‌ها برای زنان و دختران نیز از تقریباً ۷۲۰۰۰ مورد در سال ۱۳۸۹ به ۱۴۲۹۳۳ در سال ۱۳۹۳ رسیده است. (شرق ۱۳۹۴/۸/۱۷) صرف‌نظر از علل متکثر چنین رخدادی آنچه اهمیت دارد بازگویی این رویداد تلخ توسط قربانیان است. موانع درونی و بیرونی بسیاری نظیر احساس شرم و گناه، هراس از طرد شدن توسط خانواده و دوستان، ترس از دست دادن شغل سبب می‌شود تا زنان در صورت آزار دیدن سکوت اختیار کنند. در سال‌های اخیر پلتفرم‌های اجتماعی فضایی فراهم کردند تا صدای بی‌صدایان شنیده شود. در سال ۲۰۱۷ هشتگ #MeToo علیه سوءاستفاده و تعدی جنسی در سطح جهان مخابره شد و جرائم جنسی بسیاری از افراد مشهور و قدرتمند از جمله «هاروی واینستین» در فضای مجازی افشا شد. در همین راستا و در این کارزار توییتر یکی از مناسب‌ترین رسانه‌های اجتماعی بود. (Hermida, 2010) افراد با ارجاع دادن به دیگران، هشتگ‌زدن و ریتوییت، تعدی به خود را روایت می‌کردند و یا به توییت‌های قربانیان واکنش نشان می‌دادند و از آنان حمایت می‌کردند و علیه تعدی‌گران کارزار راه

می‌انداختند. در ایران از جمله مواردی که در شبکه‌های اجتماعی از هشتگ #MeToo برای بیان روایت‌ها و اعتراف‌هایشان استفاده می‌کردند، رسوایی جنسی در دبیرستان دکتر معین بود که خرداد ۱۳۹۷ رسانه‌ای شد. (آفتاب ۱۳۹۷/۳/۱۹) اما اوج کارزار MeToo تابستان ۱۳۹۹ بود. ویدئویی که ۱۷ مرداد هم‌زمان با روز خبرنگار در ایران توسط شبکه چندرسانه‌ای راوی درباره آزارهای جنسی که خبرنگاران زن دیده‌اند منتشر شد نیز بر قوت گرفتن رویداد تأثیر گذاشت. (جام جم، ۱۳۹۹/۶/۳) چند دانش‌آموز پشت کنکوری توییت کردند که یک معلم مرد به آن‌ها تعرض جنسی کرده است. دانش‌آموزان پس از چندی مجبور شدند توییت را حذف و عذرخواهی کنند. پس از این‌ها نیز اتهام تعرض جنسی علیه آیدین آغداشلو مطرح گردید که این اتهام، به نقطه عطف ماجرا تبدیل شد. (مردم‌سالاری آنلاین، ۱۳۹۹/۶/۳) مورد دیگر کیوان امام وردی از دانش‌آموختگان باستان‌شناسی دانشگاه تهران بود که به تجاوز جنسی سریالی متهم و سپس دستگیر و به فساد فی‌الارض متهم شد و در روز جمعه ۳۱ مرداد ۱۳۹۹، شش هزار توییت به نام او زده شد. (اعتماد، ۱۳۹۹/۶/۵) و تا ۵ شهریور ۱۳۹۹ تعداد روایت‌ها از آزارهای او به بیش از ۴۰ مورد رسید. (شرق، ۱۳۹۹/۶/۵) کامیل احمدی به آزارسانی و تعرض جنسی به همکاران و سوژه‌ها طی پژوهش‌های اجتماعی متهم شد. حداقل ۷ روایت علیه او در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد. یکی از مدیران مرد سابق دی‌جی کالا به سوءاستفاده‌های جنسی در محل کار متهم شد و مدیر سابق منابع انسانی آن به خاطر نادیده گرفتن و اخراج آزاردیدگان همدست او قلمداد شد. افشاگری‌ها محدود به این چند نفر نبود و متهمانی از قشرهای مختلف شامل معلمان مدرسه، استادان دانشگاه، هنرمندان، ورزشکاران، اصحاب رسانه، پزشکان، بازیگران، نویسندگان و مقامات دولتی را در بر گرفت. این افشاگری‌ها پیامدهایی برای متهمان داشت، از جمله حذف نقاشی آیدین آغداشلو از جلد چاپ جدید شازده احتجاب، لغو نمایشگاه‌های آثار او در گالری‌هایی در تهران و تورنتو، انصراف دو جشنواره فیلم از پذیرش مستندی که درباره او تهیه شده بود، لغو عضویت کامیل احمدی از انجمن جامعه‌شناسی ایران. (نیویورک‌تایمز، ۲۲ اکتبر ۲۰۲۰) این انفجار بی‌سابقه در گزارش

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگستر نیا | ۱۶۷

آزارهای جنسی درباره افراد سرشناس، طوفانی توییتری از روایت‌ها را از سوی زنانی که در زندگی روزمره مورد آزارهای متفاوتی قرار گرفته بودند، به پا کرد و توییتر و اینستاگرام یکی از مهم‌ترین محمل‌های بیان این روایت‌ها شدند. در واقع این پلتفرم‌ها توانمندی زنان در بیان مصائب جنسی و کسب حمایت اجتماعی برای آنان را تسهیل کردند و سبب شدند تا این گروه از زنان با غلبه بر موانع درونی و بیرونی مفتری را برای گریز از این شرایط بیابند و صدای اعتراض خود را به شیوه‌ای رسا به گوش اهالی فضای مجازی برسانند. البته آنچه در شبکه‌های اجتماعی به‌ویژه توییتر روایت می‌شود وصف حال همه آزاردیدگان نیست بلکه آنچه به گوش می‌رسد صدای کسانی است که به این فضاها دسترسی دارند و از دانش رسانه‌ای برخوردارند. بر این اساس روایت‌های بسیاری از زنان آسیب‌دیده و ضعیف‌تر در چنبره هراس، شرم و طرد، خاموش و مدفون می‌شود. مقاله حاضر هرچند به این امر وقوف دارد اما به اقتضاء تحدید دامنه تحقیق، سه موج توییتهای را در فاصله فروردین ۱۳۹۹ تا بهمن ماه ۱۴۰۰ مورد بررسی قرار داد تا به پرسش‌های ذیل پاسخ دهد؛ نخست، فراز و فرود واکنش کاربران (رسمی و غیررسمی) و زمینه‌های افت‌وخیز این کارزار چگونه بوده است. دوم، کاربران چه تفسیری از تعرض جنسی داشته‌اند و بسترها و اهداف کنشگری آنان در این زمینه چه بوده است.

تحقیقات پیشین

در خصوص بازنمایی رخداد‌های مهم اجتماعی و سیاسی در فضای توییتر تحقیقات مختلفی در ایران و خارج از ایران صورت گرفته است. غالباً پژوهش‌های خارجی مستقیماً به موضوع جنبش می‌توانند پرداخته‌اند اما در این زمینه، تحقیقات علمی-پژوهشی داخلی وجود ندارند. با وجود این شبکه اجتماعی توییتر در تحقیقات داخلی مورد مطالعه گسترده قرار گرفته که به برخی از آن‌ها اشاره شده است.

کلارک پارسونز^۱ (۲۰۲۱) در پژوهش خود با عنوان "من تورا می‌بینم، به تو ایمان

---

1. Clark-Parsons

دارم و به پای تو ایستادم^۱ به این موضوع می‌پردازد که آیا توئیتر ابزار مؤثری برای فعالیت فمینیستی است یا خیر. با مطالعه موردی جنبش #MeToo، دیدگاه‌های تمرین‌کنندگان درباره فمینیسم را در نظر گرفته و فرآیندهایی را برجسته کرده که از طریق آن فعالان تاکتیک‌هایی را در حین کار در چارچوب محدودیت‌های فنی خاص توسعه می‌دهند. از طریق تجزیه و تحلیل توئیتهای او استدلال می‌کند که این کمپین عملکردی بحث‌برانگیز دارد که در آن فعالان با نمایان کردن آن شخص را سیاسی کرده، فرد را با جمع پیوند می‌دهند و ماهیت سیستماتیک بی‌عدالتی اجتماعی را نشان می‌دهند.

باسو^۲ و همکارانش (۲۰۲۰) در پژوهش خود با عنوان تحلیل چندوجهی عواطف در توئیتهای هشتگ می‌تو نشان دادند که روند #MeToo منجر به این شده است که مردم در مورد تجربیات شخصی آزار و اذیت صحبت کنند. آنها رویکردی را برای تحلیل احساسات چندوجهی با استفاده از شبکه‌های عصبی عمیق با ترکیب تحلیل بصری و پردازش زبان طبیعی پیشنهاد می‌کنند.

آلمانسوری و استنلی^۳ (۲۰۲۲) در پژوهش خود با عنوان پداگوژی عمومی درباره خشونت جنسی به تحلیل گفتمان فمینیستی وبلاگ‌های یوتیوب پرداخته‌اند. به‌زعم آنان جنبش #MeToo و ماهیت یوتیوب به‌عنوان یک پلتفرم روایی به زنان و دختران حاضر در مطالعه این امکان را داده تا داستان‌های خشونت جنسی خود را در زمینه‌های وسیع‌تری بازگو کنند و آنها را به تداوم تجربیات و مسائل فرهنگی مرتبط کنند. روایت‌های ولاگرها نشان‌دهنده توسعه آگاهی فمینیستی در شبکه‌های دیجیتالی است. این مطالعه با توجه به درک فمینیستی از خشونت جنسی و آموزش پیشگیری و همچنین تحقیقات در حال ظهور در مورد جنبش #MeToo، به ادبیات مربوط به آموزش خشونت جنسی عمومی کمک می‌کند.

آلاگیا و وانگ^۴ (۲۰۲۰) در پژوهشی با عنوان «از افشای آزار و تجاوز جنسی که از

1. "I see you, I believe you, I stand with you": # MeToo and the performance of networked feminist visibility

2. Basu

3. Almansori & Stanley

4. Alaggia & Wang

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگسترنا | ۱۶۹

طریق رسانه‌های اجتماعی انجام می‌شود، چه چیزی می‌توانیم یاد بگیریم؟^۱ نشان دادند رسانه‌های اجتماعی راه‌های جدیدی را برای قربانیان فراهم می‌کنند تا سوءاستفاده و/یا تجاوز جنسی را افشا کنند. نتایج آن‌ها نشان می‌دهد درحالی‌که برخی از شرایط برای افشای سوءاستفاده/تجاوز جنسی بهبود یافته است، موانع هنوز وجود دارد. رسانه‌های اجتماعی نشان‌دهنده تغییر محیطی برای افشای خشونت جنسی هستند. قربانیان سوءاستفاده/تجاوز جنسی پس از مدت‌ها سکوت، صدایی را از طریق رسانه‌های اجتماعی پیدا کرده‌اند و زمانی که افراد و سیستم‌ها در تأیید و حمایت از آن‌ها شکست خورده‌اند، به پست‌های آنلاین روی می‌آورند.

دیل^۲ و همکارانش (۲۰۲۰) در پژوهشی با عنوان "من قطعاً آن را گزارش نکردم وقتی به من تجاوز شد: تحلیل محتوای افشای تجاوز جنسی در توییت^۳" به تحلیل محتوای روایات آزار جنسی در توییت پرداختند. این مطالعه روایات آزار جنسی را از طریق زمینه جنبش «من هم» در توییت بررسی می‌کند. از طریق تحلیل محتوا و بر اساس نظریه عملکردی خودافشایی، توییت‌ها مورد بررسی قرار گرفته است. به‌طور خاص، این مطالعه ارتباط بین ساختار شبکه توییت، سطح صراحت جنسی و تعداد ریتوییت را بررسی می‌کند. این مطالعه تمرکز گفتمان روایات آزار را از ارتباطات دوتایی گفتگو میان انسان‌ها به بافت معاصر رسانه‌های شبکه‌ای تغییر می‌دهد.

لین و یانگ^۴ (۲۰۱۹) در پژوهش خود با عنوان «توانمندسازی فردی و جمعی: صدای زنان در جنبش #MeToo در چین» به بررسی کارزار «من هم» پرداخته‌اند. به‌زعم آنان در گذشته زنان تمایل به سکوت در برابر آزار و اذیت جنسی داشتند و این مقاله به بررسی موردی زنان چینی می‌پردازد که به‌واسطه جنبش جهانی #MeToo برای مبارزه علیه نابرابری اجتماعی توانمند شده‌اند. این مطالعه با تکنیک مصاحبه و مشاهده تجزیه و تحلیل

1. I never told anyone until the #metoo movement”: What can we learn from sexual abuse and sexual assault disclosures made through social media?

2. Deal

II Definitely Did Not Report It When I Was Raped...# WeBelieveChristine# MeToo”: A Content Analysis of Disclosures of Sexual Assault on Twitter

4. Lin & Yang

می‌کند که چگونه این جنبش زنان چینی را در سطوح فردی و جمعی توانمند کرده و آن‌ها را برای مبارزه با آزار جنسی برانگیخته است. با این حال، چالش‌های دیگری مانند اصلاح قوانین قدیمی باقی‌مانده است؛ بنابراین، این مطالعه یک رویکرد نهادی را برای توانمندسازی زنان چینی پیشنهاد می‌کند و هدف آن جلب توجه بیشتر به استراتژی‌های مشابه برای توانمندسازی زنان در زمینه‌های بومی است.

گلابی و همکاران (2022) در پژوهشی با عنوان "نمایش جنسیت در بین کاربران اینستاگرام: رویکرد اجرای جنسیت (مطالعه موردی پیج‌های ماشین‌باز)" با مطالعه صفحات ماشین‌باز در اینستاگرام بر اساس رویکرد اجرای هویت باتلر، نه تنها روش اجرای هویت جنسیتی زن یا سوژه زن را مشخص کردند بلکه تلاش نمودند تا گفتمان شکل‌دهنده چنین اجرایی نیز مورد بررسی و استدلال قرار گیرد. یافته‌ها بر اساس معانی ذهنی مشارکت‌کنندگان نشان داد که زنان با رفتارهای بدن جنسی خود به وجود خود عینیت می‌دهند. آنان بدن خود را به صورت کالا درک می‌کنند که می‌توانند در قالب این کالا خود را توسعه دهند و هویت زنانه خود را شکل دهند؛ بنابراین اجزای جنسیتی اغلب در قالب نمایش بدن و اجزای جنسی رخ می‌دهد. چنین درکی از جنسیت زن و اجزای مبتنی بر آن محور اصلی گفتمان سرمایه‌داری جنسی است. گفتمان جدید اقتصادی که مبتنی بر تقاطع جنس و اقتصاد است. تقاطعی یا محور مختصاتی که در آن محور اقتصاد و بدن جنسی به یکدیگر می‌رسند و باهم آمیخته می‌شوند. حلقه ارتباط در این تقاطع بدن جنسی زن است. از همین رو ویژگی‌های جنسی زن تبدیل به مهم‌ترین ویژگی جنسیتی او می‌شود؛ یعنی جنسیت بیشتر شامل جنس و بازتولید آن می‌شود.

عبدالهیان و هومن (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان "نقش شبکه‌های اجتماعی در توانمندی زنان" به بررسی قابلیت شبکه‌های اجتماعی در توانمندسازی زنان در ایران دارد. برای انجام این مطالعه با ۱۴ صاحب‌نظر در حوزه زنان، جنسیت و ارتباطات، مصاحبه عمیق انجام شده تا هم وضع موجود شناسایی شود و هم ظرفیت‌های بالقوه شبکه‌ها در جهت توانمند شدن زنان، بررسی شود. یافته‌های تحقیق نشان داد شبکه‌های اجتماعی که

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگسترنا | ۱۷۱

شبکه‌سازی و سهولت در تبادل اطلاعات را تسریع می‌بخشند، پیامدهای قابل توجهی برای توانمند شدن زنان از جمله امکان خوداشتغالی، جسارت در اظهار خود، به اشتراک‌گذاری دانش و مهارت، افزایش خودآگاهی جنسیتی و روحیه مطالبه‌گری، بازاندیشی در هویت زنانه و ... را نیز به همراه دارند. با این وجود، به نظر می‌رسد دولت و نهادهای سیاست‌گذار در اعمال سیاست‌گذاری مناسب در جهت بهره‌وری از قابلیت‌های شبکه‌های اجتماعی هنوز به موفقیت‌های لازم دست نیافته‌اند و با مقاومتی که ناشی از اتخاذ رویکرد سیاسی نسبت به این شبکه‌ها دیده می‌شود، ظرفیت‌های واقعی شبکه‌ها به هدر می‌رود و جنبه‌های سطحی این شبکه‌ها از جمله تبادل عکس، متن و سرگرمی برای کاربران پرننگ می‌شود.

عبدالهیان و کرمانی (۲۰۱۹) در پژوهش خود با عنوان "همگان‌های شبکه‌ای در توییتر فارسی؛ تحلیل خوشه‌های شبکه‌ای در توییتر" به تحلیل شبکه و مطالعه همگان‌های شبکه‌ای در توییتر در ایران می‌پردازد. با توجه به اهمیت توییتر در ایران و همچنین نقش همگان‌های شبکه‌ای در این رسانه اجتماعی، گام اول برای تحلیل نقش توییتر در حوزه سیاست در ایران، شناخت و تحلیل ویژگی‌ها و ساختار این همگان‌های شبکه‌ای است؛ بنابراین، هدف این تحقیق شناسایی و تحلیل ساختار همگان‌های شبکه‌ای در توییتر فارسی است. گردآوری داده‌ها برای تحقیق در بازه زمانی ۲۵ روزه انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۶ انجام شد. برای اجرای تحقیق، علاوه بر استفاده از مفهوم نظری همگان شبکه‌ای، روش‌های تحلیل شبکه اجتماعی و تحلیل محتوای مردم‌نگارانه ترکیب شده است. با استفاده از شاخص ماژولاریتی (خوشه خوشه‌شدگی)، سه خوشه اصلی در شبکه ریتوییت شناسایی شد: ۱- خوشه اصلاح‌طلبان، ۲- خوشه اصولگرایان و ۳- خوشه مهاجران. برای توصیف ویژگی‌های این سه همگان، کاربران مؤثر هر یک بر اساس شاخص رتبه صفحه شناسایی شده‌اند. یافته‌ها نشان دادند که کاربران مؤثر اغلب از روزنامه‌نگاران، رسانه‌ها و شهروندان عادی تشکیل شده‌اند. همچنین شکاف جنسیتی معناداری در همگان‌های شبکه‌ای وجود دارد. حساب کاربری اغلب اعضای این همگان‌ها بعد از انتخابات فعال مانده، اما اعضای این سه همگان از نظر داشتن هویت واقعی با یکدیگر

تفاوت دارند.

در اکثر پژوهش‌های مذکور غالباً توییت‌هایی مورد بررسی قرار گرفته‌اند که روایت قربانیان تعرض جنسی بوده و بر نقش توییت در شنیدن صدای آنان و قدرت بخشیدن به آن‌ها تأکید شده است؛ اما در مقاله حاضر علاوه بر توییت‌های مربوط به روایات قربانیان تلاش شده تا واکنش کاربران مختلف به این روایت‌ها مطالعه شود و زمینه‌ها و انگیزه‌های کنشگری آنان واکاوی شود.

چارچوب مفهومی

تکنولوژی‌های ارتباطی امروزه به همه عرصه‌های اجتماعی و فردی در جوامع انسانی وارد شده و چگونگی زیست روزمره و معرفت انسان را به شیوه‌های گوناگون متأثر کرده است. این فضای تکنولوژیک چرخشی پارادایمیک در ساحت فردی و اجتماعی بشر ایجاد کرده است که به واسطه آن مفاهیم و مقولات گذشته نیز بازسازی می‌شوند. به اعتقاد امانوئل کاستلز تکنولوژی‌های جدید ارتباطی و اطلاعاتی توانسته‌اند نقاط دور جهان را در یک شبکه به همدیگر پیوند دهند که همین امر موجب می‌شود تمام فرایندهای بشری دگرگون شوند (Castells, 2009).

کنشگری^۱

کنشگری فرایندی است که گروهی از مردم بر سازمان‌ها یا سایر نهادها برای تغییر سیاست‌ها یا اعمال یا شرایط بحرانی فشار می‌آورند (Smith, 2005:5) در حوزه روابط عمومی سه دیدگاه مهم درباره کنشگری وجود دارد؛ (۱) لحاظ کردن کنشگران به مثابه آنتاگونیست‌های سازمانی (Grunig, 1989) (۲) تأکید بر نقش حرفه‌ای‌های روابط عمومی به عنوان کنشگران درون سازمان (Holtzhausen, 2007) و (۳) مشاهده سازمان‌های فعال به عنوان ایجادکنندگان همکاری‌های مشترک بین سازمان‌ها و بخش عمومی (Yang & Taylor, 2010 به نقل از Xiong et al, 2018)

---

1. Activism

واکاوای کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگستر نیا | ۱۷۳

مفهوم کنشگری هم‌افزا^۱ را دیدگاه‌های رتوریک دنبال می‌کنند. گفتمان‌های رتوریک از طریق مذاکره طرفین پدید آمده و خلق سرمایه اجتماعی و مفاهیم مشترک را تسهیل می‌کنند. (Saffer, 2016) از منظر دیدگاه هم‌افزایی جنبش‌های اجتماعی در تسهیل دموکراسی، تغییر اجتماعی و تکوین سیاست‌ها نقش حیاتی بازی می‌کند (Uysal & Yang, 2013 به نقل از Xiong et al, 2018).

به‌زعم هیث^۲ (2006) شاغلان روابط عمومی به جامعه بها می‌دهند و تعاریف کهن از کارکرد فایده‌گرایانه و محدود روابط عمومی را به چالش می‌کشند. این امر مبنای مفهوم هیث قرار گرفت با این مضمون که جهان را تبدیل به بهترین مکان برای زندگی کنید. (Heath, et al, 2013: 274) پس از آن هیث (۲۰۱۱) تأکید کرد که شاغلان و محققان روابط عمومی نیازمند پژوهش بیشتر درباره فهم نحوه تبدیل سازمان‌های گوناگون به شهروندان شایسته هستند. در جریان جنبش می‌تو حوزه‌های عمومی آنلاین و فرایند بهینه‌سازی رسانه‌های اجتماعی (SMOs)^۳ با تویییت و ری‌تویییت کردن افکار و تجربه‌های زنان معنای حقوق زنان را از طریق هم‌افزایی بازآفرینی کردند. پیش از پرداختن تفصیلی به نقش تکنولوژی‌های ارتباطی دیجیتال نخست ضروری است پارامترهای زمینه‌ای بنیاد گذاشته شوند و از لنز کنشگری فمینیست در پیوند با جنبش می‌تو قرار بگیرد.

کنشگری فمینیستی^۴

هدف اصلی جنبش #MeToo ایجاد جمعی برای حمایت از قربانیان تعدی جنسی و خشونت است. به نقل از سایت جنبش در کمتر از شش ماه، به دلیل وایرال هشتگ

---

1. co-creational activism

Co-creation هم‌افزایی یا هم‌آفرینی یک ابتکار مدیریتی یا نوعی استراتژی اقتصادی برای گردهم‌آوردن ذی‌نفعان مختلف برای تولید مشترک یک نتیجه دارای ارزش برای دو طرف است.

2. Heath

3. SMO Social media optimization مخفف

بهینه‌سازی شبکه‌های اجتماعی که تکنیکی برای ارتقا یافتن محصولات و ایجاد برند بر روی کانال‌های مختلف است؛ به عبارت دیگر فرایندی برای به حداکثر رساندن اطلاع‌رسانی از کالا، علامت تجاری یا رویدادهاست.

4. [https:// metoomvmt.org](https://metoomvmt.org)

#MeToo سخن گفتن درباره خشونت جنسی به گفتگویی در سطح ملی تبدیل شد. نقطه آغاز آن در سطح محلی بود اما بعد از آن تا سطح جهانی گسترش یافت و به انگ‌زدایی از بیان خشونت جنسی کمک شایانی نمود. اینکه قربانیان خشونت جنسی در وهله اول با داغ ننگ مواجه می‌شوند، نمادی از ساختارهای اجتماعی ریشه‌داری است که صدای آن‌ها را به حاشیه می‌برد. چنین زمینه‌ای، جنبش #MeToo را در چارچوب کنشگری فمینیستی قرار می‌دهد. محققان فمینیست با انتقاد از نظریه‌های جریان اصلی به دلیل مفروضات مردانه‌شان، جنسیت، قدرت و تنوع را به‌عنوان سه مفهوم اصلی برای مطالعه در نظر می‌گیرند (Aldoory, Reber, Berger, & Toth, 2008).

در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، شاخه‌های لیبرال و رادیکال جنبش زنان در حال شکوفایی بودند. جنبش‌های فمینیستی لیبرال بر مبارزه برای حقوق برابر تأکید کردند، درحالی‌که جنبش فمینیستی رادیکال سرمایه‌داری و برتری مردان را به‌عنوان پیش‌آهنگ سرکوب زنان در نظر گرفت. (Taylor & Rupp, 1993) پژوهش‌های فمینیستی معاصر درصدد کشف نحوه مبارزه جوامع با نابرابری در زندگی سیاسی و اجتماعی (Squires, 2007) به دنبال بیان آزادانه هویت‌های جنسیتی و رد ظلم و ستم از گروه‌های حاشیه‌ای هستند (King, 2016).

به‌طور خاص، الشتاین^۱ (۱۹۸۲: ۶۵) با بیان اینکه «ماهیت و معنای گفتمان فمینیستی خود باید پژوهشی انتقادی باشد» ادعا کرد که تحلیل کلمات کلیدی، زبان و معنا در گفتمان فمینیستی مهم است. سیفانی^۲ (۲۰۱۶) کنشگری فمینیستی را یک جنبش خاص یا کنشی جمعی برای پیگیری حقوق برابر برای زنان توصیف کرد؛ جنبش‌های فمینیستی مانند سایر جنبش‌های اجتماعی و فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها، از رشد اینترنت و پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی بهره‌مند شده‌اند. شبکه‌های مجازی، تبادل ایده‌ها را تسریع می‌کنند، به شرکت‌کنندگان کمک می‌کنند اولویت‌ها را تعیین کنند و مسائل و نگرانی‌هایی را که برای آن‌ها مهم است را شناسایی می‌کنند. (Keller, 2004) بنابراین، درک چگونگی

1. Elshtain

2. Cifani

شکل‌گیری ایده‌ها، معنا و روایت‌های فمینیستی در شبکه‌های مجازی بسیار مهم است.

کنشگری هشتگی^۱ و چارچوب‌های هشتگ^۲

پیشرفت در فناوری دیجیتال و ظهور پلتفرم‌های ارتباطی آنلاین به فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها (SMO) این امکان را می‌دهد تا به سه دلیل کارایی بیشتری داشته باشند. دلیل اول، پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی امکان تبادل و انتشار سریع اطلاعات را فراتر از محدوده جغرافیایی فراهم می‌کنند. مرزهای یک رویداد یا یک موضوع می‌تواند در چند دقیقه و چند ساعت گسترش یابد. (Kent, 2013) دوم، پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی زمینه تولید محتوا، بیان نظرات در مورد مسائل، به اشتراک‌گذاری اطلاعات در شبکه‌های شخصی و تشکیل انجمن‌هایی مبتنی بر روابط شخصی، خصایص و علایق مشترک را برای کاربران فراهم می‌کند. سوم، رسانه‌های اجتماعی تعامل بین سازمان‌ها و مردم را تسهیل و مباحث و مشارکت سیاسی اجتماعی را تقویت می‌کنند (Fuchs & Sandoval, 2014) به نقل از Xiong et al, 2018: ۴).

فرایندهای بهینه‌سازی رسانه‌ها می‌توانند از پلتفرم‌های دیجیتال برای پیشبرد اهداف مختلف، مانند تسهیل گفت‌وگوی سازمان‌ها و عموم مردم و دستیابی به شهرت سازمانی بهتر استفاده کنند (Reber & Kim, 2006). در عصر رسانه‌های اجتماعی، افراد و فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها می‌توانند به‌طور قابل توجهی به گفتمان عمومی کمک کنند. (Van de Donk et al, 2004) به‌طور خاص، با توجه به عدالت و تغییر اجتماعی، با استفاده از رسانه‌های اجتماعی یا اشکال شبکه‌های غیرمتمرکز، فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها و گروه‌های فعال به‌مثابه کنشگران کلیدی و اینفلوئنسرها، نقش کلیدی در تعمیق گفتمان عمومی و فراخوان کنش جمعی دارند (Benford & Snow, 2000).

به‌طور خلاصه هماهنگی افقی و جریان باز اطلاعات در میان گروه‌های فعال، فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها و مردم ایجاد می‌شود و اجماع، تصمیم‌گیری در مورد منافع مشترک را

---

1. Hashtag activism
2. Frames of hashtags

تسهیل می‌کند.

پژوهش‌های پیشین نشان داده‌اند که کاربران رسانه‌های اجتماعی با لایک کردن و اشتراک‌گذاری محتوای هشتگ شده در گفتگوهای آنلاین پیرامون مسائل اجتماعی و سیاسی اظهارنظر می‌کنند. هشتگ‌ها به‌عنوان سیستم نمایه‌سازی در رسانه‌های اجتماعی عمل می‌کنند که برای کاربران فرصت گفتگو پیرامون مباحث سیاسی و اجتماعی را فراهم می‌کنند و منجر به کنشگری هشتگی می‌شود و یا «مبارزه برای هدفی یا حمایت از آن به‌واسطه هشتگ باعث افزایش آگاهی می‌شود (Tomblason & Wolf, 2017: 15).

مفهوم کنشگری هشتگی بازتاب تعریف جنکینز (۲۰۰۶) از فرهنگ مشارکتی است که تعامل آنلاین را مکانیزمی برای ایجاد حمایت اجتماعی و ارتباط افراد با یکدیگر می‌داند و نیروی محرکه مشارکت مدنی است. (Ciszek, 2013) کنشگری هشتگی شکلی از فرهنگ مشارکتی است که کاربران را قادر می‌سازد تا گروه‌هایی را پیرامون موضوعات و رویدادهای خاص تشکیل دهند که جنبش می‌تواند نمونه بارز آن است. (urgess & Green, 2009) در نتیجه، رسانه‌های اجتماعی به‌مثابه ابزارهای مفیدی برای سازمان‌های غیرانتفاعی اند که به گفتگوهای مرتبط با رسالت هر سازمان ورود می‌کنند. به‌زعم هون^۱ (۲۰۱۶) "تکنولوژی‌های رسانه‌های دیجیتال، انقلاب ارتباطی را آغاز کرده‌اند که ماهیت رسانه‌ها و روابط قدرت را در بین رابطن سازمانی و مردم تغییر داده‌اند". با درگیر شدن در مکالمات سیستم عامل‌های رسانه‌های اجتماعی مانند توییتر، سازمان‌های غیرانتفاعی و فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها^۲ SMOs تبدیل به مشارکت‌کنندگان فعالی در چارچوب‌سازی مسائل شده‌اند (Hallahan, 1999). دور شدن رسانه‌ها به‌مثابه منبع اصلی چارچوب‌سازی مسائل نشان می‌دهد که قدرت برجسته‌سازی موضوعات خاص اکنون در اختیار کاربران آنلاین و از طریق کنشگری هشتگی است. در واقع، تحقیقات اخیر فایده استفاده از چارچوب‌سازی را به‌عنوان سازه نظری برای کنشگری در فضای دیجیتال ثابت کرده است.

---

1. Hon
2. SMOs

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگسترنا | ۱۷۷

تحلیل هون (۲۰۱۶: ۱۸) از جنبش میلیونی هودی^۱، فایده مشارکت رسانه‌های اجتماعی میان سازمان‌های غیرانتفاعی و فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها با مردم را نشان داد. به‌زعم وی «این برند جدید ارتباطی بر قدرت چارچوب‌سازی پیام‌های استراتژیک برای درگیر کردن حامیان و ایجاد انگیزه در آنها، به‌کارگیری پیروان جدید، تلاش برای مشروعیت بخشیدن به پیام‌ها در میان حوزه‌های وسیع‌تر و تغییر چارچوب‌ها به اقتضاء شرایط تأکید دارد».

با توجه به تحقیقات موجود در مورد نقش مهم سازمان‌های غیرانتفاعی و فرایند بهینه‌سازی رسانه‌ها در چارچوب‌سازی مسائل مختلف از طریق پلتفرم‌های آنلاین و رسانه‌های اجتماعی، بر این اساس هشتگ‌هایی که در ارتباط با جنبش #MeToo استفاده می‌شوند، بینش مفیدی را در مورد نحوه مشارکت سازمان‌های جنبشی مرتبط طی این فرآیند به دست می‌دهند.

هشتگ‌ها و اشاعه اطلاعات از طریق هم‌افزایی^۲

مطابق دیدگاه برخی از محققان روابط عمومی ریتوییت کردن، لایک کردن، کامنت گذاشتن، نشانه‌ای از مشارکت عمومی در رسانه‌های اجتماعی است (Men & Tsai, 2013).

به‌طور خاص، مشارکت عمومی سازمان‌ها در رسانه‌های اجتماعی را می‌توان به سه نوع طبقه‌بندی کرد: مصرف محتوا در رسانه‌های اجتماعی (مانند خواندن پست‌ها)، مشارکت در محتوا (مانند مشارکت در بحث یا اظهارنظر) و استفاده از پست‌های کاربران اولیه (مانند اشتراک‌گذاری مطالب با دوستان از طریق ریتوییت (همان) تعامل بین مردم و سازمان‌ها، پیوند سازمان و عموم مردم و حمایت عمومی را تسهیل می‌کند. (همان، ۲۰۱۴)

ریتوییت کردن به‌عنوان نوعی رفتار اشتراک‌گذاری در رسانه‌های اجتماعی، انتشار اطلاعات را در شبکه پیش می‌برد (Stieglitz & Dang-Xuan, 2013) و به‌عنوان نشانه‌ای

---

1. Hoody Movement

2. Co-creation

از نقل دهان‌به‌دهان به شیوه آنلاین است.

به بیان بنت سگربرگ^۱ (۲۰۱۳) مطالعات جنبش اجتماعی از تحلیل کنش جمعی^۲ به تحلیل کنش پیوندی^۳ تغییر کرده است. در این نوع کنش، پیام‌های شخصی از طریق هم‌افزایی معنا در جنبش‌های اجتماعی منتشر می‌شوند. بر این اساس استفاده از هشتگ‌ها در جنبش‌های اجتماعی رویکردی برای آغاز کنش‌های پیوندی است.

وانگ، لئو و گائو^۴ (۲۰۱۶) دو مکانیسم برای انتشار اطلاعات ویروسی هشتگ‌ها را خلاصه کردند: مکانیسم‌های پایین به بالا و مکانیسم‌های بالا به پایین. فرآیند پایین به بالا یک فرآیند مستقل و خودانگیخته است که توسط افراد و سازمان‌ها هدایت می‌شود، در حالی که مکانیسم از بالا به پایین توسط سازندگان محتوا در رسانه یا سیاست هدایت می‌شود که هدف آن‌ها ارتقاء اطلاعات و تنظیم دستور کار است.

در جنبش #MeToo افراد و سازمان‌های جنبش‌های اجتماعی از مکانیسم پایین به بالا برای انتشار اطلاعات استفاده کردند. تسور و راپوپورت^۵ (۲۰۱۲) نشان دادند که محتوای هشتگ‌ها نقش مهمی در پذیرش آن‌ها توسط جامعه به عنوان ایده‌ها ایفا می‌کند. به زعم آنان یک هشتگ موفق باید آموزنده، بدون ابهام و نه خیلی طولانی باشد. سو^۶ و همکارانش (۲۰۱۰) ۷۴ میلیون توییت را جمع‌آوری و عواملی که بر قابلیت ریتوییت تأثیر می‌گذاشتند را تجزیه و تحلیل کردند. آن‌ها دریافتند که نشانی‌های اینترنتی و استفاده از هشتگ‌ها شاخص‌های قوی برای ریتوییت کردن هستند. بر این اساس هشتگ‌ها به کاربران رسانه‌های اجتماعی اجازه می‌دهند تا اطلاعات مرتبط در مورد یک موضوع خاص را بازیابی کنند (Bonilla & Rosa, 2015؛ به نقل از Xiong et al, 2018: 4).

-
1. Segerbeg
  2. Collective action
  3. Connective action
  4. Wang, Liu, Gao
  5. Tsur & Rapoport
  6. Suh

روش پژوهش

مطالعه کارزار توییتری تعدی جنسی و فرازوفرودهای آن مستلزم پرداختن به داده‌هایی است که در این فضا وجود دارند. روش جمع‌آوری و تحلیل داده در این پژوهش، مبتنی بر متدولوژی علوم اجتماعی محاسباتی است. این حوزه نوظهور درصدد است تا از کلان داده‌ها^۱ و مخصوصاً داده‌های اینترنتی تولیدشده توسط افراد و نیز روش‌های محاسباتی برای مدل‌سازی و ارزیابی نظریه‌های علوم اجتماعی استفاده کند. در مقاله حاضر با استفاده از روش محاسباتی جمع‌آوری داده‌ها از فروردین ۱۳۹۹ تا دی‌ماه سال ۱۴۰۰ انجام شد و با استفاده از API توییت و بر اساس جست‌وجوی هشتگ مزبور تحقق یافت. همچنین به موازات آن اخبار مربوط به تعدی جنسی زنان با استفاده از جست‌وجوی کلیدواژه‌های مرتبط نظیر «آزار زنان»، «تجاوز» و «ک.ا.و» در سه خبرگزاری ایسنا، ایرنا و مهر از تاریخ ۱۳۹۹/۱/۱ تا ۱۳۹۹/۱۰/۳۰ جمع‌آوری شد. سپس درصد فراوانی اخبار به تفکیک قبل و بعد از شهریورماه (انتشار بیشترین روایت‌های آزار در توییت فارسی) و به تفکیک محتوای آن‌ها استخراج گردید. جامعه آماری شامل افرادی هستند که در بستر شبکه اجتماعی توییت به زبان فارسی توییت کرده‌اند و از هشتگ «روایت آزار» استفاده کرده‌اند. در این مرحله، از روش مبتنی بر واژگان^۲ در یادگیری بدون نظارت ماشین^۳ مبتنی بر هشتگ مزبور استفاده شد. پس از حصول داده‌ها و تفکیک توییت‌های مربوط به واکنش کاربران از توییت‌های قربانیان با روش تحلیل مضمون انگیزه‌ها و زمینه‌های واکنش کاربران به روایات تعدی جنسی واکاوی شد و مضامین آن طی چندین مرحله کدگذاری از خلال توییت‌ها

۱. کلان داده‌ها اطلاعاتی هستند که به واسطه‌ی استفاده از تکنولوژی‌هایی مانند موبایل، جی پی اس و سرویس‌های آنلاین در جهان دیجیتال تولید می‌شوند. کاربران این تکنولوژی‌ها در طول فعالیت روزانه‌ی خود و در ارتباط با دیگران، وبگردی، خرید، به اشتراک گذاری و جست‌جوی آنلاین زنجیره‌هایی از داده‌های مختص خود را تولید می‌کنند. ابزارهای محاسباتی، الگوریتمی و تحلیلی گویی قرار است از معدن داده‌ها طلا استخراج کنند و در همین زمینه است که اصطلاح پارادایم چهارم برای علم طرح شده است. از آنجایی که حجم اطلاعات الکترونیکی و آنلاین روزبه‌روز بیشتر می‌شود دسترسی سریع و صحیح به منابع مهم و موردعلاقه، یکی از دغدغه‌های استفاده از این منبع اطلاعاتی بسیار بزرگ است (Torenberg, 2018).

2. lexicon-based method
3. Unsupervised machine learning

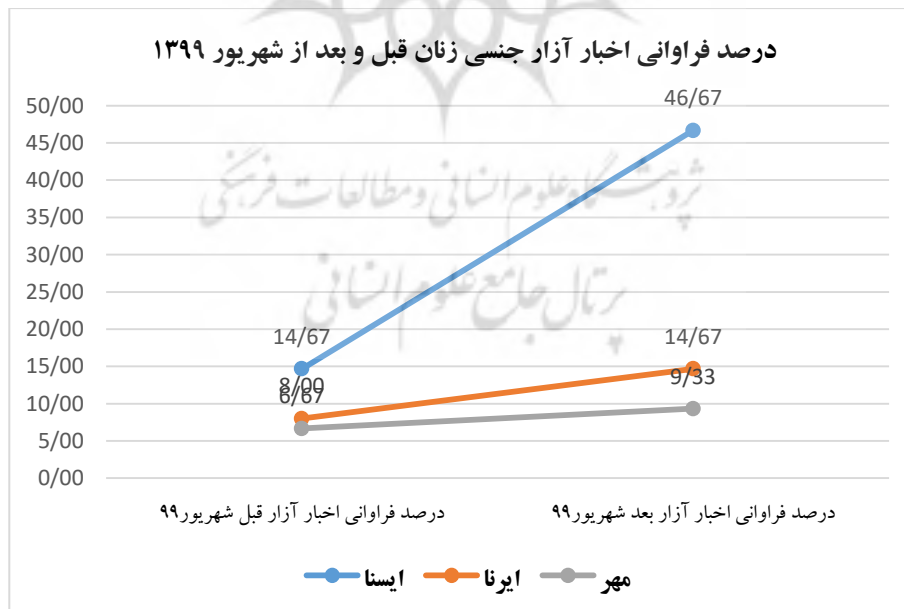
استخراج و فهم گردید.

یافته‌های تحقیق

با استخراج اطلاعات از شبکه اجتماعی توییتر و مصور کردن آن به کمک ابزارهای علم داده نمودارهای ذیل حاصل شد. با توجه به روند صعودی توییت‌های مربوط به هشتگ روایات آزار (به‌ویژه شخصیت‌های مشهور) در بازه زمانی شهریورماه، واکنش به این رخداد در دو سطح رسمی و غیررسمی وجود داشته است؛ در سطح رسمی عکس‌العمل خبرگزاری‌های رسمی (مهر، ایرنا و ایسنا) و برخی مقامات دولتی قابل توجه است که به شیوه توصیفی روایت شده و در سطح دیگر واکنش کاربران عادی به این امر است که به شیوه تفسیری تحلیل گردیده و در مقاله حاضر بیشترین بخش را به خود اختصاص داده است.

واکنش‌های رسمی به روایات تعدی جنسی در توییتر

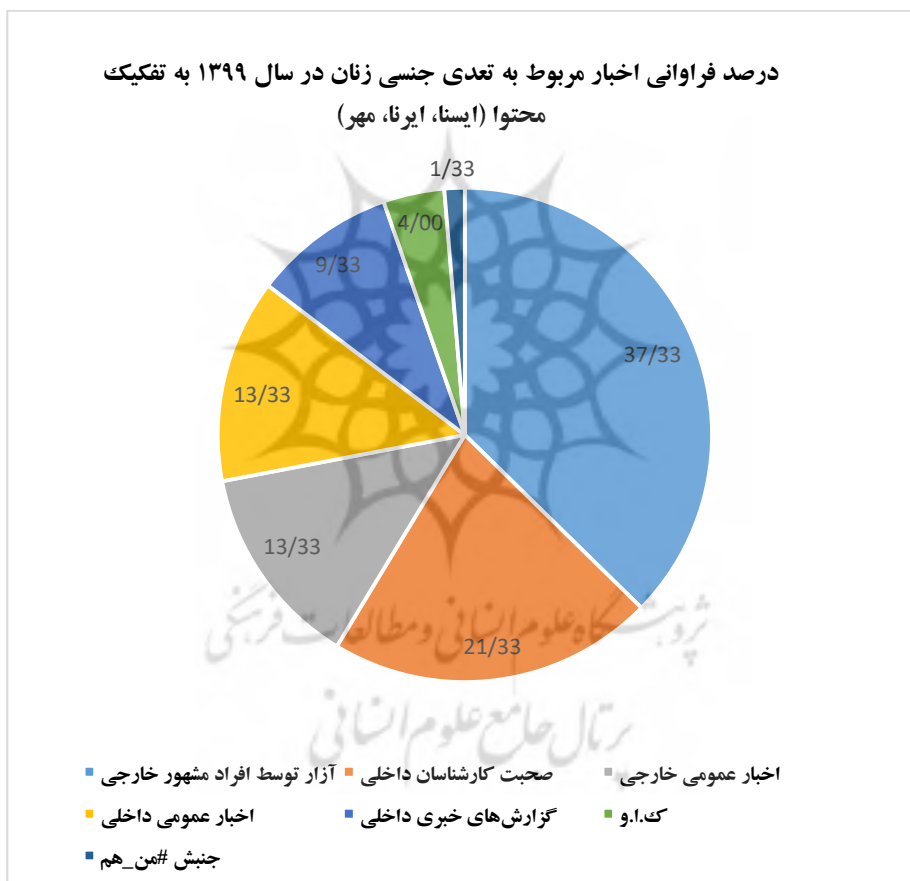
شکل ۱. درصد فراوانی اخبار آزار جنسی زنان قبل و بعد از شهریور ۱۳۹۹

واکاوی کارزار تویبتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگستر نیا | ۱۸۱

همان‌طور که در نمودار دیده می‌شود پس از انتشار روایت‌های آزار در شهریور ۱۳۹۹، اخبار مربوط به تعدی جنسی زنان نیز در سه خبرگزاری مهر، ایرنا و ایسنا افزایش پیدا کرده است. خبرگزاری ایسنا با افزایش بیش از ۳۰ درصد اخبار مربوط به تعدی‌های جنسی زنان، بیش از دو خبرگزاری دیگر (مهر و ایرنا) نسبت به این جریان واکنش نشان داده است.

شکل ۲. درصد فراوانی اخبار مربوط به تعدی جنسی زنان در سال ۱۳۹۹ به تفکیک محتوا (ایسنا، ایرنا، مهر)

در این نمودار نیز محتوای اخبار تعدی جنسی زنان در سال ۹۹ در سه خبرگزاری ایسنا، ایرنا و مهر بیان شده است. اخبار مربوط به تعدی جنسی توسط افراد مشهور خارجی نظیر

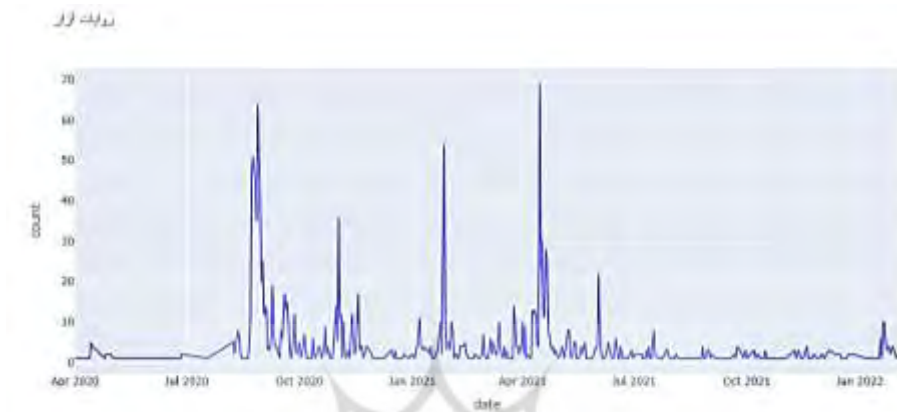
وودی آلن، بایدن، ترامپ و... بیشترین سهم را در اخبار داشته است. (۳۷,۳۳ درصد) پس‌از آن صحبت کارشناسان داخلی نظیر کارشناسان حقوقی، روان‌شناختی و جامعه‌شناختی بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است. (۲۱,۳۳ درصد) سپس اخبار عمومی خارجی درباره آزارهای جنسی نظیر اخبار تظاهرات مربوط به جنبش زنان در غرب و اخبار عمومی داخلی نظیر خبر دستگیری آزاردهندگان و متجاوزان و یا صحبت‌های مقامات رسمی ایران درباره آزارهای زنان و لایحه‌های مربوط به خشونت علیه آنان نیز در این اخبار سهم داشته‌اند. (۱۳,۳۳ درصد) و در نهایت گزارش‌های خبری داخلی در مورد تعدی‌های جنسی زنان، خبرهای مختص به دستگیری شخص «کیوان امام وردی» و جنبش #من_هم در ایران کمترین سهم را در اخبار این خبرگزاری‌ها به خود اختصاص داده‌اند.

همان‌طور که ملاحظه می‌شود خبرگزاری‌های داخلی پس از انتشار روایت‌های آزار زنان در توئیتر فارسی، اخبار بیشتری را در این حوزه منتشر کرده‌اند. در بخش خبرهای عمومی داخلی که ۱۳,۳۳ درصد حجم اخبار را به خود اختصاص داده بود می‌توان به خبر مهم پیگیری لایحه «منع خشونت علیه زنان» پس از ۹ سال اشاره کرد که پس‌از این واقعه رخ داد. «معصومه ابتکار، معاون رئیس‌جمهور ایران در امور زنان و خانواده، اولین مقامی بود که نسبت به این رویداد واکنش نشان داد. او گفت: «دسترسی به اطلاعات خوب و آموزش درست کم است و این زمینه را برای خشونت و آزار و اذیت‌های جنسی فراهم می‌کند.» ابتکار از تهیه لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت از جمله خشونت جنسی خبر داد. در ۱۴ دی ۱۳۹۹، این لایحه که تقریباً از یک دهه پیش در دست تهیه بود، در هیئت دولت به تصویب رسید و در ۲۴ دی به مجلس ارسال شد.» (برنا، ۱۳۹۹/۶/۷) این نمونه‌ای از تأثیرگذاری فضای مجازی و کنشگری‌های اجتماعی است که در ساحت حقوقی تأثیرگذار بوده است.

واکنش‌های غیررسمی به روایات تعدی جنسی در توییت‌ر

شکل ۳. فراوانی توییت‌ها در زمان

نمودار فوق فراوانی نزدیک به سی هزار توییت استخراج شده را برحسب زمان نشان می‌دهد که در تاریخ‌های مختلف دچار فراز و فرود شده است. نقاطی در نمودار فوق وجود دارد که نشان می‌دهد در آن تاریخ با فراوانی بیشتری در انتشار توییت‌های مربوط به هشتگ «روایت آزار» مواجه هستیم.

- سپتامبر ۲۰۲۰ یا شهریور سال ۱۳۹۹ (هم‌زمان با انتشار خبرهای روایت آزار افراد مشهور در توییت‌ر فارسی)

- نوامبر ۲۰۲۰ یا آبان سال ۱۳۹۹

- فوریه ۲۰۲۱ یا دی و بهمن سال ۱۳۹۹ (هم‌زمان با بیانیه‌های آقای «محسن نامجو» در پاسخ به اتهامات و رسیدگی به پرونده «کیوان امام وردی»)

همچنین ساده‌ترین راهی که برای کمی‌سازی در اهمیت کلمات وجود دارد، شمارش تکرار آن کلمه در متن است زیرا شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد مغز ما تعداد دفعاتی که یک کلمه را دیده یا شنیده‌ایم، مهم‌تر فرض می‌کند (Hovy, 2020). در مسیر شکل‌گیری یک جامعه شبکه‌ای از خلال شبکه‌های اجتماعی، آنچه بین اذهان تبادل دارد «کلمه» است. پس تحلیل این کلمات، تکرار آن‌ها و بررسی کلمات مجاور و همسایه که

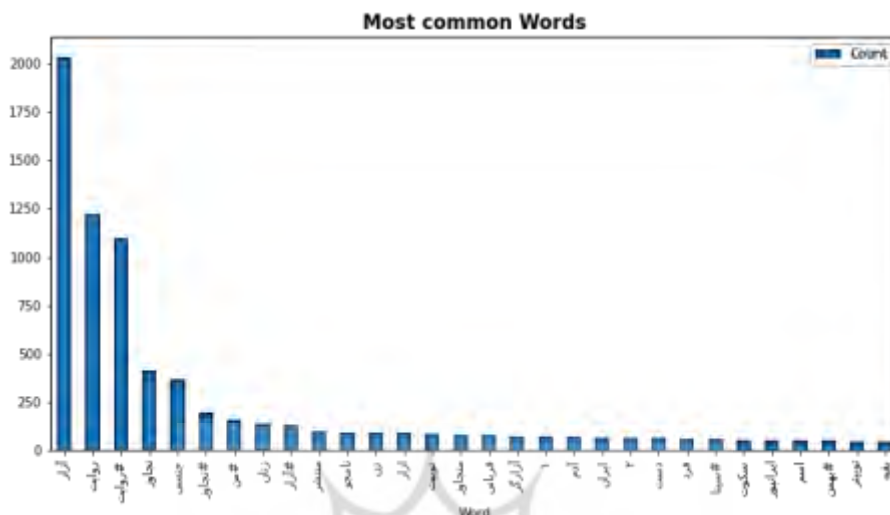
همراه آن‌ها می‌آیند حائز اهمیت است. در دو شکل زیر می‌توان نمای کلی مهم‌ترین کلماتی که در مجموعه تویت‌هایی با محتوای «روایات آزار جنسی» وجود دارد را مشاهده کرد:

شکل ۴. ابرکلمات مجموعه داده

پژشک‌علوم انسانی و مطالعات رسانه‌های نوین
پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۵. فراوانی کلمات در مجموعه داده

ورای روایت کمی نمودار فوق، تحلیل جامعه‌شناختی آن مبین گشایشی است که توییتر در حیات اجتماعی به وسعت خودمختاری سوژه ایجاد کرده و کنشگری وب پایه را تحقق بخشیده است. این شبکه بستری را فراهم کرده تا افراد با کمترین سرمایه اجتماعی فرصت افزایش آن را پیدا کنند و در پرتو آن ابراز وجود کنند. شبکه‌های اجتماعی مجازی فرصت شنیده شدن صدای بی‌صدایان را فراهم کردند و سبب اثرگذاری بر افکار عمومی درباره این اقبال شدند. زنان آسیب‌دیده گروهی اند که توییتر فارسی با شکل‌دهی کنش‌های پیوندی، حمایت‌های اجتماعی را برای آنان فراهم می‌کند و به آن‌ها کمک می‌کند تا در چنین فضای سرزنشگرانه و عدم حمایت سیستم قضایی، حداقلی از حمایت‌های اجتماعی (حسی، اطلاعاتی، ارزیابانه و یا ابزاری) را دریافت کنند. این همان ویژگی‌های یک ابرنسبکه ضد قدرت به تعبیر امانوئل کاستلز است که به افراد داخل شبکه خود نوعی از مقاومت را القا می‌کند (Castells, 2015)، محدودیت کلمات در نشر هر توییت توسط این پلتفرم (یعنی فقط ۲۸۰ کاراکتر در هر توییت)، کاربران را مجبور می‌کند تا از کلمات کلیدی استفاده کنند که بیشترین ارتباط را با موضوع مربوط داشته و امکان انتشار گسترده یک توییت از طریق ری توییت این امکان را به کاربر آزر دیده می‌دهد تا به حداقل‌هایی از

این حمایت در فضایی غیررسمی و غیرسازمانی دست پیدا کند (Hosterman et al., 2018:71).

آزاردیدگان نام چنین فضایی را «اجتماعات مجازی جایگزین»^۱ نامیده و زمانی که سیستم قضایی در حمایت از آنان شکست خورده باشد، محملی برای «عدالت پارتیزانی»^{۳۲} خواهد شد (Sills et al, 2016: 18-24).

به‌زعم کاستلز، ابرشبکه‌های ضدقدرت در پیوند با شبکه‌های مختلف تشکیل می‌شوند. (Castells, 2015) در این کارزار نیز پیوند گروه‌های مختلفی از زنان در پی روشنگری نسبت به تعدی‌های جنسی به چشم می‌خورد. پس‌ازاینکه روایت‌های اولیه انتشار یافت، اصناف و گروه‌های مختلف من‌جمله سینماگران زن اقدام به افشاگری تجربه آزارهای خود کردند و پس‌از آن نیز روایت انواع آزارهای روزمره مشاهده شد. در تکوین کارزار روایات آزار جنسی نقش سلبریتی‌ها بسیار پررنگ بوده است. کما اینکه جست‌وجوی‌هایی که مرتبط به عبارت «روایات آزار جنسی» در جستجوگر گوگل وجود دارد را می‌توان در شکل ۶ مشاهده کرد که نشان از اسامی افراد معروف دارد.

شکل ۶، عبارات مرتبط به روایات آزار جنسی در گوگل

موضوع‌های مرتبط	فراونده
۱ فرهاد اصلانی - بازیگر	افزایش ناگهانی
۲ سینمای ایران - عنوان	افزایش ناگهانی
۳ محسن نامجو - آهنگساز	افزایش ناگهانی
۴ دوره متوسطه دوم - دسته مدرسه	افزایش ناگهانی
۵ جنبش من هم - عنوان	افزایش ناگهانی

1. Alternative virtual communities

2. Vigilante justice

۳. منظور آن نوع از عدالت است که وقتی سازمان‌های قانونی ناکارآمد هستند، فرد مانند یک عضو از یک گروه خودانتصابی از شهروندان، قانونی را در جامعه بدون مجوز قانونی انجام می‌دهد.

نکته دوم مربوط به روایات آزارهایی است که مبتنی بر تجربیات روزمره است، نکته قابل تأمل در این کارزار محدود نشدن آن به تجربیات افراد معروف یا افشاگری نسبت به آزارهای افراد مشهور است. پس از چندی زنان ایرانی تعدی‌های خود در زندگی روزمره را روایت کردند تا با افشاگری و آگاهی‌بخشی بسترهای کاهش آن را فراهم کنند. بر این اساس توییت‌های افراد در واکنش به تعدی جنسی زنان مورد بررسی کیفی قرار گرفت و مضامین اصلی و فرعی ذیل که محصول واکاوی توییت‌ها طی سه موج است استخراج گردید.

تعلیق خودخاموشی عاطفی

خودخاموشی مفهومی است که دانا کرولی جک^۱ (۱۹۹۳) در اثر خویش با عنوان «خودخاموشی، زنان و افسردگی» به آن پرداخته است. به‌زعم وی خودخاموشی چهار مؤلفه دارد؛ درک ظاهری از خود^۲ (قضاوت درباره خود بر اساس ادراک دیگران و معیارهای بیرونی) قربانی کردن خود^۳ (در اولویت قرار دادن نیازهای دیگران نسبت به نیازهای خود)، خاموشی خود^۴ (خودداری از اظهار و بیان تمایلات و جلوگیری از ابراز هیجان باهدف اجتناب از تعارض و از دست دادن رابطه)، خود تقسیم‌شده^۵ (تجاریبی از نشان دادن یک خود بیرونی مطیع که با نقش‌هایی که الزاماً زنانه است مطابقت دارد درحالی‌که خود درونی با احساس خشم و خصومت درگیر است. فرد احساس خود دوپارچه دارد که ناشی از پنهان کردن احساسات و افکار در یک رابطه مهم است). آنچه سبب خودخاموشی عاطفی می‌شود، فشارهای هنجاری ناشی از کلیشه‌های غالب جنسیتی است که همیشه زنان را دعوت به سکوت می‌کند و زنان به‌واسطه هراس از طرد اجتماعی و احساس شرم و حیا هرگونه تعدی روحی و جسمی را پنهان می‌سازند؛ اما کارزار توییتری می‌تواند در ایران طی سال‌های اخیر گشایشی ایجاد کرد و فضایی را فراهم نمود که

1. Dana Crowley Jack
2. Externalized self perception
3. self-sacrifice
4. Silencing self
5. Divided self

خودخاموشی عاطفی زنان در زمینه تعدی جنسی به حالت تعلیق درآمد و بسیاری از قربانیان در این فضا با توییت کردن لب به سخن گشودند و از پنهان‌سازی روایت خود در نهانخانه دل اجتناب کردند.

«یه بار یه بچه کوچیک ۱۱ ساله بودم با مامانم تو خیابون راه می‌رفتم یه ... اومد از پشت بهم دست زد تا مدتها گریه می‌کردم و کابوس می‌دیدم فکر می‌کردم گناه بزرگی مرتکب شدم و تقصیر من بوده حتی ترسیدم به مامانم بگم. این تجربه اولین آزار جنسی خیلی سخت بود» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۳۰).

این افق گشایی در مقوله آزار فقط محدود به زنان نبود و در میانه این هیاهو پژواک صدای سایر به حاشیه رانندگان نظیر کودکان کار، پسران نوجوان و مردان جوان نیز به گوش می‌رسید.

«آزار و اذیت جنسی و خیابانی تنها متوجه زنان و دختران نیست. پسرچه‌ها و مردان جوان نیز در معرض این آسیب‌ها قرار دارند.» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۳)
«کودکان کار مورد آزارهای جنسی قرار می‌گیرند و از ترس بیکار شدن محکوم به سکوت هستند» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۷/۱۳).

تهییج عواطف اجتماعی

پیامد مثبت تعلیق خودخاموشی عاطفی پالایش روانی در سطح فردی و تهییج عواطف اجتماعی در سطح اجتماعی است. این امر به‌ویژه برای زنان آسیب‌دیده بسیار مثرم است. این گروه از زنان با به اشتراک گذاشتن تجربه‌های ناخوشایند زندگی خویش، همدلی دیگران را جلب کرده و نوعی کنشگری هم‌افزارا رقم می‌زنند.

«انقدر داستان تجاوز و آزار جنسی شنیدم که اعتماد کردن سخت و ترسناک شده لطفاً در برابر آزار جنسی سکوت نکنید این کار باعث میشه آدم‌های زیادی درگیر این مسئله بشن» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۸/۲۴)

«کاش همه زن‌ها و مردای قربانی آزار جنسی در هر درجه‌ای این‌طوری پیگیری کنند» (متن یکی از توییت‌ها در واکنش به قربانی‌ای که اقدام به پیگیری قضایی نموده

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگستر نیا | ۱۸۹

است) (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۸/۲۰).

دامنه این همدلی گاهی از استوری کردن پست‌ها تا ریتوییت کردن رخ می‌دهد و پا را فراتر از فضای مجازی نمی‌گذارد و در همین فضا به خود سروسامانی می‌دهد؛ اما زمانی که در پس توییت‌ها جریانی اجتماعی نهفته باشد و فضای مجازی جولانگاه آن جریان باشد با سرعت فزاینده‌ای تسری یافته و ممکن است بخش‌هایی از فضای کالبدی شهر را به خود اختصاص دهد. بر این اساس جریانی اجتماعی از بطن جامعه برمی‌خیزد در فضای مجازی سرایت عمومی پیدا می‌کند و رسالت خویش مبنی بر تنویر افکار عمومی را انجام می‌دهد و دوباره با نیروی قوی‌تر وجه پرفورمنسی خود را به نمایش می‌گذارد. در این مرحله همدلی از پوسته انفعالی خود خارج شده و جلوه‌ای فعال و تحول‌آفرین پیدا کرده و بر نقش عواطف در بروز کنش‌های جمعی مهر تأیید می‌زند.

آنچه در توییت‌ها رؤیت می‌شود موجی از احساس مسئولیت اجتماعی است که در توییت‌های حمایتی فعالان مدنی، فعالان سیاسی و کاربران عادی قابل مشاهده است و مطالبه مدنی برای طرد و مجازات آزارگران به‌طور مشهودی خود را نمایان می‌سازد.

«انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران کمیته «پیگیری آزار جنسی و حمایت از روزنامه‌نگاران آسیب‌دیده» تشکیل داد. این انجمن هدف این کمیته را نه «حقیقت‌یابی» بلکه «پناهگاهی امن» برای روزنامه‌نگار خواند.» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۶/۲۸)

«... ماهیت حذف مطالب آزارگران یک خواسته‌ی عمومی برای سلب اعتباریه که آزارگران به واسطه‌ی ارتباطشان می‌برن و از این اعتبار برای آزار جنسی استفاده می‌کنن» (متن یکی از توییت‌ها در ارتباط با حذف مطالب آزارگران از یک سایت در تاریخ ۱۳۹۹/۶/۱۶).

گراف شکل شماره ۱۰ شبکه بازنشر توییت‌های مربوط به روایات آزار را در میان حامیان و افراد مرتبط با این کارزار به تصویر می‌کشد.

شکل ۷. شبکه بازنشر توییت‌های کارزار روایت آزار

اجتماع‌های سبز (۴۳٪) و بنفش (۴۹٪) از نظر سیاسی عمدتاً به افراد سیاسی تعلق دارد. اجتماع سبزرنگ سیاسی‌تر است و در اجتماع بنفش‌رنگ انبوهی از کاربران عادی، فعالان مدنی و روزمره‌نویسان دیده می‌شوند. اجتماع قرمز رنگ (۱۷٪) بالای گراف از نظر سیاسی عمدتاً به تحول‌خواهان نزدیک‌اند. اجتماع آبی رنگ (۹۵٪) از نظر سیاسی عمدتاً به جناح اصولگرا و انقلابی ایران تعلق دارند. در سمت راست گراف اجتماعی کوچک به رنگ سبز جنگلی (۱۰۷٪) از طرفداران ایرانی BTS و k-pop دیده می‌شود. در پایین گراف نیز اجتماعی سیاه (۱۸٪) از کاربرانی احتمالاً روزمره‌نویس وجود دارد. همچنین لازم به ذکر است که بیشترین مرکزیت بینابینی^۱ متعلق به صفحه harasswatch

۱. در حقیقت این معیار محاسبه می‌کند چه تعداد از نودهای شبکه برای ارتباط سریعتر با هم (با واسطه کمتر) به این نود نیاز دارند. هر چه بینابینی نود زیادتر باشد یعنی اینکه نود در مکان استراتژیک‌تری قرار گرفته است. همچنین نشان دهنده درصدی از اطلاعات است که از یک گره می‌گذرد و مشخص‌کننده توانایی یک گره برای تسهیل گسترش

می‌باشد.

این شکل، شبکه بازنشر توییت‌های مربوط به هشتگ روایات آزار را در بازه زمانی موردنظر نشان می‌دهد و از توجه وافر فعالان مدنی به این موضوع و جذاب نبودن آن برای برخی رسانه‌ها، افراد و فعالان سیاسی حکایت دارد. بر این اساس چنین کارزاری نه تنها جهت‌گیری سیاسی کمی داشته بلکه برای گروه‌های سیاسی آن‌چنان جذاب نبوده است. این امر مبین چگونگی تکوین کارزارهایی از این نوع بدون سازمان‌دهی و رهبری سیاسی است.

رتوریک زنانه

نقش توییتر را در قدرت رتوریک^۱ زنان نباید از نظر دور داشت. این فضا سبب شده تا زنان در مقام رتور با صورت‌های متنوع از خطابه‌های حقوقی و عاطفی مخاطبان خود را در مورد شرایط نامطلوب خویش تحت تأثیر قرار دهند و اقناع کنند. صورت مدرن خطابه را شاید بتوان با تسامح پست‌های زنان در شبکه‌های مجازی یا توییت‌ها و ریتوییت‌های آنان دانست. در برخی از پست‌ها آن‌ها با اتکا به استدلال‌های منطقی به وضعیت حقوقی خود می‌پردازند و یا با توییت‌ها اقدام به چارچوب‌سازی^۲ می‌کنند و ساحت ذهنی مخاطبان را

ارتباط بین سایر عناصر گره‌های گراف است و در واقع نمایشی برای میزان قابلیت هر گره برای کمک به دسترسی سایرین به اطلاعات و یا گسترش یک تأثیر در شبکه می‌باشد. این معیار برای یافتن محل افرادی که توانایی مرتبط ساختن با جفت‌ها و گروه‌های دیگر را دارند است.

1. Rhetoric

لغت نامه آکسفورد (۲۰۰۸) رتوریک را سخنرانی یا نوشته‌ای می‌داند که با هدف اثرگذاری بر مردم انجامی پذیرد. علاوه بر متن، رتوریک به مهارت کاربرد زبان به شیوه‌ای مؤثر یا سرگرم کننده نیز اطلاق می‌شود.

۲. Framing روینگ گافمن چارچوب را اینگونه تعریف می‌کند: "مردم به منظور سازماندهی و درک دنیای پیرامون خود، تجربیات خویش را به واسطه طرحواره‌های تفسیری چارچوب بندی می‌کنند. چرا که این عمل آنها را قادر می‌سازد اتفاقات را در طول عمر خود و در سراسر جهان پیداکنند، درک نمایند، شناسایی کنند و برجسب گذاری نمایند." بنفورد و اسنو با اثرپذیری از گافمن این مفهوم را به کنش‌های جمعی بسط دادند و به فرایند چارچوب سازی پرداختند. چارچوب سازی فعالیتی معناساز و منازعه جویانه است که کنشگران از آن برای خلق و گسترش معانی استفاده می‌کنند که متفاوت با وضع موجود و گفتمان مسلطی است که در تقابل با آن قرار گرفته و آن

در مورد شرایط خویش به تسخیر درمی‌آورند. در فرایند چارچوب سازی قالب ذهنی آنان در مورد تشخیص وضعیت زنان در جامعه و تجویز راهکارهایی برای بهبود موقعیت آنان ارائه می‌شود.

«خواستار تصویب قانونی برای مقابله با آزار جنسی در فضاهای عمومی هستیم» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳/۸/۱۳۹۹).

«اگر دیگران نیز شاهد اتفاق بوده‌اند از آن‌ها نیز بخواهید که مشاهدات خود را در اسناد شما به ذکر تاریخ یادداشت کنند. در صورتی که آزار جنسی از طریق پیام در تلفن همراه صورت گرفته است از این پیام‌ها نسخه پشتیبان تهیه کنید. در نهایت هر اقدام تلافی جویانه فرد آزارگر را مستند کنید» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳/۶/۱۳۹۹).

علاوه بر خطابه‌های حقوقی، خطابه‌های عاطفی که زنان واضع آن هستند یا در مورد زنان است و در جریان فضای مجازی در قالب پست و توییت نمایان می‌شود را نباید از نظر دور داشت. موضع‌گیری‌های عاطفی پیرامون مسائل زنان چارچوب‌انگیزی برای مخاطبان خواهد بود و غلیان عواطف پیرامون مسائل زنان انگیزه‌هایی را برای بهبود اوضاع آنان در افکار عمومی جامعه ایجاد خواهد کرد.

«عزیزم اون‌ی که باید خجالت بکشه متجاوز ه ... متأسفم چنین چیزی رو تجربه کردی و اینو بدون همه چیز بهتر میشه... تو لیاقت بهترین‌ها رو داری» (در پاسخ به روایت یکی از کاربران، از متن توییت‌ها در تاریخ ۳/۹/۱۴۰۰).

ترومای ماندگار

ترومای جنسی مسئله بسیاری از پژوهش‌ها بوده است، به‌طور مثال بویل^۱ نشان می‌دهد که

را به چالش می‌طلبند؛ بنابراین وقتی کنشگران در یک جنبش یا رفتار جمعی، وضع سیاسی خاصی را چارچوب‌سازی می‌کنند، معنایی از آن به دست می‌دهند و حوادث مرتبط با آن را به گونه‌ای تفسیر می‌کنند که مخاطبان و ناظران را تحت تأثیر قرار می‌دهند (Larna et.al., 2010).

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگسترنا | ۱۹۳

اختلال هویت ناشی از تجاوز جنسی ارتباطی مستقیم با اضطراب پس از سانحه^۱ دارد. گرچه فضای مجازی و به خصوص رسانه‌های اجتماعی به واسطه کارکرد ارتباطی و دریافت حمایت‌های اجتماعی در کارزار روایات آزار جنسی نقش مؤثری داشتند، اما مطالعه ما نشان می‌دهد در مسئله مهم «تروما» باوجود اینکه برخی کاربران درباره آزارهای کودکی خود گفته‌اند و همچنین باوجود تعلیق خودخاموشی عاطفی، اما بعضی از این آزارها به وسیله آن‌ها توضیح داده نشده است. این مسئله نشان می‌دهد بسیاری از قربانیان آزارهای جنسی سطح بالایی از اضطراب را تجربه کرده و نیاز به رسیدگی‌هایی در زمینه سلامت روان دارند و حمایت‌های اجتماعی برای آنان ناکافی است.

«... و این جراحی هنوز باز است و عفونی #آزارجنسی (از متن توییت‌ها در تاریخ

۱۳۹۹/۶/۷)

تا حالا جلوی کسی که مورد آزار جنسی قرار دادت نشستی بفهمی درد چیه؟ تازه

دردناک‌تر آینه که هیچ کاری نتونی بکنی» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۶/۲۳)

مذمت کارزار

در توییت‌های مربوط به کارزار همیشه در روی یک پاشنه نمی‌چرخد و همواره شاهد توییت‌های افشاگرانه و حمایتی نیستیم، بلکه دیده می‌شود برخی کاربران توییت‌های انتقادی زده و حتی کارزار را تمسخر کردند. درواقع توییت‌های موجود در فضایی سیال و متکثر از روایت‌ها بازنشر شده و دامنه آن‌ها از افشاگری روشنگرانه، برانگیختن عواطف، جلب حمایت اجتماعی تا نقد جریان تبلور یافته در فضای مجازی است.

«دوست عزیز به چیزی بگم ما نمیدونیم آزار جنسی داشته یا نه، اگر داشته که برن شکایت کنن، اگر نه من و شما که آنجا نبودیم ... ۱ درصد فکر من این حرف‌ها الکی باشه و فردا یکی با شما دشمنی داره چنین چیزی رودر رابطه با شما بگه..» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۷/۳۰)

«... که معرف حضور هست. از کاسبان موفق #تجاوز که الان سالهاست به اسم

---

1. post-traumatic stress

تجاوز داره نون میخوره و هنوز مادرشم نمیدونه راست میگه یا دروغ...» (از متن توییت‌ها در تاریخ ۱۳۹۹/۶/۱۷)

«فارغ از هم‌ترازی اصول و پیچیدگی مواجهه با تعارضشان، واقعاً این خطر وجود دارد که شبکه پراکنده فمینیست‌های ایرانی در آینده‌ای قابل تصور نظمی فاشیستی بر ایران حاکم کنند؟ یعنی این فاشیسم برآمده از مقابله با آزار جنسی یک خطر واقعی است؟ یا تنها عنوانی برای هشدار؟ سوتفاهم برانگیز نیست؟» (متن یکی از توییت‌ها بابت نگرانی درباره آینده کارزار در واکنش به بعضی از انتقادات در تاریخ ۱۳۹۹/۸/۱۸)

بحث و نتیجه‌گیری

فضای سایبر در جوامع جدید سبب شده تا نقاط دور جهان نیز به هم اتصال یابند. یکی از مهم‌ترین دلایلی که تنها پس از مدت کوتاهی جنبش جهانی و انگلیسی‌زبان Me Too به ایران وارد شد و زنان ایرانی نیز به انتشار روایات آزار خود پرداختند نیز در همین مسئله نهفته است. فضای اینترنت و اتصال نقاط مختلف جهان به یکدیگر سبب شد زنان ایرانی پس از مطالعه و مشاهده این سبک از روایتگری، دست‌به‌کار شده و به شکل وسیعی نسبت به این موضوع واکنش نشان دهند.

توییت‌ها به واسطه خصوصیات خاص خود قادر به شکل‌دهی کنش‌های پیوندی و ایجاد یک جامعه شبکه‌ای است. کنش‌های پیوندی نیز آن دسته از کنش‌ها هستند که معمولاً در فضاهای غیررسمی‌تر و در مقابل فضاهای سازمانی و رسمی شکل می‌گیرند. در توییت هر هشتگ می‌تواند حول خود مجموعه‌ای از کنش‌های پیوندی را برقرار کند و به کاربران اجازه دهد که پیرامون آن هشتگ به شکل‌دهی ارتباط و بیان روایت‌های خود پردازند. هشتگ #من_هم و #روایت_آزار نیز تبدیل به نقطه‌ای کانونی شد که به آزاردیدگان یا فعالان اجتماعی اجازه داد تا حول آن، شبکه‌ای از این کنش‌ها را شکل بدهند و با ابزارهای دیگری که توییت در اختیار کاربران می‌گذارد نظیر منشن و ریتوییت و همچنین محدودیت کلمات مورد استفاده، به یکدیگر دسترسی پیدا کرده و در کوتاه‌ترین زمان ممکن احساس خود را بیان کنند. عدم وجود حمایت‌های کافی در محیط پیرامونی فرد آزاردیده و

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگسترنا | ۱۹۵

هنجارهای اجتماعی غیررسمی موجب می‌شود که آنان رغبتی به بیان تجربه آزار خود نداشته باشند. کارزارهای فضای مجازی امکان حمایت‌های اطلاعاتی را آسان کرده است. (Trepte et al, 2015) بررسی سه موج توییت‌های کارزار می‌تواند از بهینه‌سازی رسانه‌های اجتماعی و کنشگری هم‌افزا برای زنان ایرانی^۱ حکایت دارد. در روایت زنان قربانی مشاهده می‌شود که زنان از طریق تعاملات اجتماعی آنلاین و کنشگری هشتگی، استطاعت اجتماعی خود را افزایش داده و در پناه آن توانسته‌اند از خودخاموشی عاطفی بگریزند و روایت تعدی خود را بازگو کنند و به تهییج عواطف اجتماعی مبادرت ورزند و با برانگیختن احساس مسئولیت اجتماعی حمایت کاربران مختلف را جلب نمایند. نتیجه این پژوهش با نتایج تحقیقات مندز و همکارانش^۲ (۲۰۱۸) هسترمن^۳ و همکارانش (۲۰۱۸) آلمانسوری و استنلی^۴ (۲۰۲۲) همخوانی دارد.

به نظر می‌رسد افراد ضمن همراهی با این کارزار نگرانی‌هایی نیز برای ادامه این موضوع دارند و در تلاش هستند تا این مشکلات را حل کنند و سیستم قضایی را نیز به سمت حمایت از قربانیان سوق دهند. با این وصف در واقع توییت‌ر تضمین‌کننده عاملیت زنان بوده است و با قدرت بخشیدن به آنان باعث شده تا از کنشگران منفعل تبدیل به عاملان اجتماعی و کنشگرانی قدرتمند شوند و بر افکار عمومی جامعه در مورد بازتعریف هویت خویش اثر بگذارند. نقش این فضا را در قدرت رتوریک زنان نباید از نظر دور داشت. این فضا سبب شده تا زنان در مقام رتور با صورت‌های متنوع از خطابه‌های حقوقی و عاطفی مخاطبان خود را در مورد شرایط نامطلوب خویش تحت تأثیر قرار دهند و اقناع کنند. صورت مدرن خطابه را شاید بتوان با تسامح پست‌های زنان در شبکه‌های مجازی یا توییت‌ها و ریتوییت‌های آنان دانست. مضامین کشف‌شده در توییت‌ها نشان دادند که در برخی از پست‌ها آن‌ها با اتکا به استدلال‌های منطقی به وضعیت حقوقی خود می‌پردازند و

۱. البته وقتی صحبت از زنان ایرانی می‌شود مقصود زنانی اند که به فضای مجازی بویژه توییت دسترسی دارند و قابل تعمیم به همه زنان نیست.

2. Mendes

3. Hosterman

4. Almansori & Stanley

یا با توییت‌ها اقدام به چارچوب سازی می‌کنند و ساحت ذهنی مخاطبان را در مورد شرایط خویش به تسخیر در می‌آورند و در این فرایند قالب ذهنی آنان را در مورد تشخیص وضعیت زنان در جامعه و تجویز راهکارهای بهبود موقعیت آنان شکل می‌دهند. علاوه بر پست‌های حقوقی، پست‌های عاطفی که زنان واضح آن هستند یا در مورد زنان هستند را نباید از نظر دور داشت و موضع‌گیری‌های عاطفی پیرامون مسائل زنان چارچوب‌انگیزی برای مخاطبان خواهد بود و غلیان عواطف پیرامون مسائل زنان انگیزه‌هایی را برای بهبود اوضاع آنان در افکار عمومی جامعه ایجاد خواهد کرد؛ اما نکته قابل تأملی که وجه بارز این پژوهش با سایر پژوهش‌هاست، روایت انتقادی است که در راستای روایت افشاگرانه و حمایتی از کارزار در ایران شکل گرفت. در تابستان سال ۱۴۰۱ نیز برخی از فعالین حوزه زنان در ایران با انتشار بیانیه‌ای نسبت به مشکلاتی که تصور می‌کردند پس از گذشت دو سال از شکل‌گیری این جریان در آن وجود دارد، هشدارهای خود را یادآوری کردند. هشدارهایی که اشاره به مواردی مانند صحت‌سنجی روایات، تقلیل آزار و تجاوز جنسی به «فریب»، «قیم‌مآبی گردانندگان صفحات می‌توی ایرانی»، «نام‌محوری» در جریان روایت‌گری به جای آگاهی‌بخشی، عدم فرصت توضیح و دفاع به متهم، عاملیت‌زدایی از زنان آزاردیده و ... (سایت دیده‌بان آزار، ۱۴۰۱/۵/۳۱) بنابراین جریانی دو طرفه درباره کارزار می‌تو در ایران شکل گرفت؛ جریانی حمایتی که معطوف به تهییج عواطف و تکوین کنش‌های پیوندی در مورد زنان آسیب‌دیده بود و جریانی نقادانه که معطوف به فرصت‌طلبی گروهی از زنان و ماهی گرفتن از آب گل‌آلود فضای مجازی بود و عبارتی نظیر «زنان علیه زنان» را به ذهن متبادر می‌کرد که در جریان این نقد رابطه تضاد گونه بین دو جنس مخدوش شده و بسیاری از کاربران زن خواهان صحت‌سنجی روایات زنان قربانی شدند.

نکته دیگر اینکه فضای مجازی به‌ویژه توییتر در بسیاری از پژوهش‌ها پژوهاک صدای زنان بی‌صداست. (Alaggia & Wang, 2020) اما پژوهش حاضر بر این باور است که این امر قابل‌تعمیم به همه زنان قربانی نیست. این نکته را نباید از نظر دور داشت که زنان توییتری غالباً زنان طبقه متوسط شهری و یا سلبریتی‌ها هستند. چه بسیار زنانی که در مناطق

واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی؛ امینی و دادگسترنا | ۱۹۷

دورافتاده و حاشیه‌ای زیست می‌کنند، زنانی که به فضای مجازی دسترسی ندارند و یا فاقد سواد رسانه‌ای هستند که انواع آزار را تجربه کرده‌اند اما هیچ‌گاه صدای آنان شنیده نمی‌شود. هرچند تقریباً تمامی پژوهش‌های موجود در مقاله حاضر در برجسته‌سازی نقش فضای مجازی در جنبش می‌تواند تأکید دارند اما در تحلیل برآمدن کارزار می‌تواند در جامعه ایران نقش کنشگری‌های زنان ایرانی پیرامون حجاب در اواسط دهه ۹۰ قابل‌تأمل است. رویداد اعتراضی دختران انقلاب و چهارشنبه‌های سفید به ناجنبش و مقاومت‌های آن‌ها در جریان زیست روزمره جلوه‌ای آشکار بخشید. پرفورمنس اعتراض توأم با چارچوبی از معانی بود که به ناجنبش طولانی زنان پایان داد و همین فرجام سرآغازی برای تابوشکنی سکوت زنانه شد و این بار وجهی نامرئی در زندگی زنان در قالب کارزار نحیف می‌تواند رویت پذیر شد. بنابراین رویداد یا مسئله‌ای اجتماعی که فضای مجازی به آن جان می‌بخشد پیش‌تر زمینه‌های حلولش در بستر جامعه فراهم شده است و فضای مجازی نه در ایجاد بلکه در برجسته‌سازی آن نقش پررنگی دارد.

ORCID

Saeedeh Amini
Mohammad Ali
Dadgostarnia

 <http://orcid.org/0000-0002-6899-3569>

 <http://orcid.org/0000-0002-4354-6949>

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع

- اسحاقی، محمد (۱۳۸۲) آزار جنسی در یک بررسی حقوقی، *مطالعات راهبردی زنان*، شماره ۳۰، صص ۲۰۲-۱۷۳
- بیانیه جمعی از پژوهشگران و کنشگران فمینیست. (۲۰۱۷). "نگاهی به دو سال جریان روایت‌گری خشونت جنسی"، سایت دیده بان آزار. (<https://harasswatch.com/news/2017>)
- بیانیه‌ای-جمعی-نگاهی-به-دو-سال-جریان-روایتگری-خشونت-جنسی)
- عبدالهیان، حمید و کرمانی، حسین. (۱۳۹۹). همگان‌های شبکه‌ای در توئیتر فارسی؛ تحلیل خوشه‌های شبکه‌ای در توئیتر، *مطالعات رسانه‌های نوین*، دوره ۶، شماره ۲۲، صص ۷۰-۱۰۰
- عبدالهیان، حمید و هومن، نیلوفر. (۱۳۹۹). نقش شبکه‌های اجتماعی در توانمندی زنان از منظر صاحب‌نظران حوزه زنان، جنسیت و ارتباطات، *فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، دوره ۱۶، شماره ۵۸، صص ۱۴۱-۱۶۴.
- «شجاعت مسری است»، (۱۳۹۹/۶/۵). روزنامه اعتماد.
- نگاهی به دوسال روایتگری خشونت جنسی (۱۴۰۱/۵/۳۱)، دیده بان آزار.
- خاطرات تلخ ابدی. (۱۳۹۹). روزنامه جام جم ۳ شهریور ۱۳۹۹.
- کاستلز، مانوئل. (۱۳۸۰). *عصر اطلاعات: اقتصاد، جامعه و فرهنگ: قدرت هویت*، ترجمه حسن چاووشیان، نشر نو.
- کاستلز، مانوئل. (۱۳۹۳). *شبکه‌های خشم و امید، جنبش‌های اجتماعی در عصر اینترنت*، ترجمه مجتبی قلی‌پور، نشر مرکز.
- گلابی، فاطمه و دیگران. (۱۴۰۱). نمایش جنسیت در بین کاربران اینستاگرام: رویکرد اجرای جنسیت (مطالعه موردی پیج‌های ماشین‌باز، *مطالعات رسانه‌های نوین*، دوره ۸، شماره ۳۰، صص ۱۲۷-۱۵۳.
- لارنا و دیگران. (۱۳۸۷). *جنبش‌های نوین اجتماعی*، مترجمان: علی صبیح‌دل و سید کمال سروریان، پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- همتی، شهرزاد (۱۳۹۹/۶/۵) «جنایتی از جنس تجاوز»، روزنامه شرق.
- ۱۳۱۳ پرونده تعرض در سال ۹۳، (۱۳۹۴/۸/۱۷)، روزنامه شرق.

واکاوی کارزار توئیتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی: امینی و دادگسترنا | ۱۹۹

کمیسیون لوایح گزارش یک مجموعه تصویری درباره تجاوز را بررسی می کند/ برای لایحه
تامین امنیت زنان برابر خشونت ۲۶ جلسه برگزار شده/ قوه قضاییه به موضوع تجاوز ورود
کند، (۱۳۹۹/۶/۷)، برنا.

ماجرای دبیرستان معین، (۱۳۹۷/۳/۱۹)، آفتاب.

References

- Alaggia, R., & Wang, S. (2020). "I never told anyone until the# metoo movement": What can we learn from sexual abuse and sexual assault disclosures made through social media?. *Child abuse & neglect*, 103, 104312.
- Aldoory, L., Reber, B. H., Berger, B. K., & Toth, E. L. (2008). Provocations in public relations: A study of gendered ideologies of power-influence in practice. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 85(4), 735–750.
- Almansori, S., & Stanley, M. (2022). Public pedagogy on sexual violence: A feminist discourse analysis of YouTube vlogs after# MeToo. *Journal of Curriculum and Pedagogy*, 19(3), 254-277.
- Almansori, Salsabel. And Stanley, Mackenzi. "Public pedagogy on sexual violence: A feminist discourse analysis of YouTube vlogs after #MeToo" *Journal of Curriculum and Pedagogy*, (2022), 254-277, 19(3). DOI: <https://doi.org/10.1080/15505170.2021.1895382>
- Anrik.L et.al (2010). *New Social Movement From ideology to identity*. translated by Mohammad Kamal Sarwarian and Ali Sobhdel. Tehran, Strategic Studies Research Institute.
- Basu, P., Tiwari, S., Mohanty, J., & Karmakar, S. (2020). Multimodal Sentiment Analysis of# MeToo Tweets using Focal Loss (Grand Challenge). In *2020 IEEE Sixth International Conference on Multimedia Big Data (BigMM)* (pp. 461-465). IEEE.
- Benford, Robert D. and David A. Snow (2000) "Framing Processes and Social Movements: An Overview and Assessment." *Annual Review of Sociology* 26: 611-39.
- Bennett, W. L., & Segerberg, A. (2013). *The logic of connective action: Digital media and the personalization of contentious politics*. New York, NY: Cambridge University Press.
- Bonilla, Y., & Rosa, J. (2015). #Ferguson: Digital protest, hashtag ethnography, and the racial politics of social media in the United States. *American Ethnologist*, 42(1), 4–17.
- Burgess, J., & Green, J. (2009). *YouTube: Online video and participatory culture*. Cambridge, MA: Polity Press.

- Castells, M. (2009). *The Power of Identity: The Information Age: Economy, Society, and Culture*. Willey.
- Castells, M. (2015). *Networks of Outrage and Hope: Social Movements in the Internet Age*. Willey.
- Ciszek, E. (2013). Advocacy and amplification: Nonprofit outreach and empowerment through participatory media. *Public Relations Journal*, 7(2), 187–213.
- Clark-Parsons, R. (2021). “I see you, I believe you, I stand with you”: #MeToo and the performance of networked feminist visibility. *Feminist Media Studies*, 21(3), 362–380.
- Conference on Web Search and Data Mining 643–652. Retrieved from <http://www-connex.lip6.fr/~gallinar/gallinari/uploads/Teaching/wsdm2012-p643-tsur.pdf>.
- De Benedictis, S., Orgad, S., & Rottenberg, C. (2019). #MeToo, popular feminism and the news: A content analysis of UK newspaper coverage. *European Journal of Cultural Studies*, 22(5-6), 718–738.
- Deal, B. E., Martinez, L. S., Spitzberg, B. H., & Tsou, M. H. (2020). “I Definitely Did Not Report It When I Was Raped...#WeBelieveChristine#MeToo”: A Content Analysis of Disclosures of Sexual Assault on Twitter. *Social Media+ Society*, 6(4), 2056305120974610.
- Elshtain, J. B. (1982). Feminist discourse and its discontents: Language, power, and meaning. *Feminist Theory*, 7(3), 603–621.
- Fuchs, C., & Sandoval, M. (2014). Introduction: Critique, social media and the information society in the age of capitalist crisis. In C. Fuchs, & M. Sandoval (Eds.). *Critique, social media and the information society* (pp. 1–51). New York, NY: Routledge.
- Grunig, J. E. (1989). Sierra club study shows who become activists. *Public Relations Review*, 15(3), 3–24.
- Hallahan, K. (1999). Seven models of framing: Implications for public relations. *Journal of Public Relations Research*, 11(3), 205–242
- Heath, R. L., Waymer, D., & Palenchar, M. J. (2013). Is the universe of democracy, rhetoric, and public relations whole cloth or three separate galaxies? *Public Relations Review*, 39(4), 271–279.
- Hermida, Alfred. “TWITTERING THE NEWS” Journalism Practice, (2010), 297–308, 4(3), DOI: <https://doi.org/10.1080/17512781003640703>
- Holtzhausen, D. R. (2007). Activism. In E. L. Toth (Ed.). *The future of excellence in public relations and communication management: Challenges for the next generation* (pp. 357–380). Mahwah, NJ:

- Lawrence Erlbaum Associates.
- Hon, L. C. (2016). Social media framing within the Million Hoodies movement for justice. *Public Relations Review*, 42, 9–19.
- Hosterman Alec R. &, Johnson R. Naomi & Stouffer Ryan, Herring Steven (2018), Twitter, Social Support Messages, and the #MeToo Movement, VOL. 7 NO. 2 (2018): THE JOURNAL OF SOCIAL MEDIA IN SOCIETY /
- Ishaghi, M. (2013) Sexual harassment in a legal review, *Women's Strategic Studies*, No. 30, pp. 173-202.
- Jack, D.C (1993) *silencing the self: women and depression*, Cambridge, Harvard university press.
- Jenkins, H. (2006). *Convergence culture: Where old and new media collide*. New York, NY: New York University Press.
- Kaitlin M. Boyle, Virginia Tech, Department of Sociology, McBryde Hall, Blacksburg, VA 24061, USA. Email: kmboyle@vt.edu
- Keller, J.M., (2004) Virtual Feminisms: Girls' blogging communities, feminist activism, and participatory politics. *Information, Communication and Society* 15(3), 429–447.
- Kent, M. L. (2013). Using social media dialogically: Public relations role in reviving democracy. *Public Relations Review*, 39(4), 337–345.
- King, D. K. (2016). *Multiple jeopardy, multiple consciousness: The context of a Black feminist ideology*. In B. Landry (Ed.). *Race, gender and class* (pp. 36–57). New York, NY: Routledge.
- Larna and others (2008) *New Social Movements*, translators: Ali Sobhdel and Seyed Kamal Sarwarian, Research Institute of Strategic Studies.
- Lin, Z., & Yang, L. (2019). Individual and collective empowerment: Women's voices in the # MeToo movement in China. *Asian Journal of Women's Studies*, 25(1), 117-131.
- Men, L. R., & Tsai, W.-H. S. (2013). Beyond liking or following: Understanding public engagement on social networking sites in China. *Public Relations Review*, 39(1), 13–22.
- Men, L. R., & Tsai, W.-H. S. (2014). Perceptual, attitudinal, and behavioral outcomes of organization–Public engagement on corporate social networking sites. *Journal of Public Relations Research*, 26(5), 417–435.
- Mendes, K., Ringrose, J., & Keller, J. (2018). # MeToo and the promise and pitfalls of challenging rape culture through digital feminist activism. *European Journal of Women's Studies*, 25(2), 236-246.
- Reber, B. H., & Kim, J. K. (2006). How activist groups use websites in media relations: Evaluating online press rooms. *Journal of Public Relations Research*, 18(4), 313–333.

- Saffer, A. J. (2018). The outcomes of engagement in activism networks a co-creational approach. In J. A. Johnston, & M. Taylor (Eds.). *The handbook of communication engagement* (pp. 285–300). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, Inc.
- Sills, S., Pickens, C., Beach, K., Jones, L., Calder-Dawe, O., Benton-Greig, P., Gavey, N. (2016). Rape culture and social media: young critics and a feminist counterpublic. *Feminist Media Studies*, 16, 1-17. doi.org/10.1080/14680777.2015.1137962
- Smith, M. F. (2005). Activism. In R. L. Heath (Ed.). *Encyclopedia of public relations* (pp. 5–9). Thousand Oaks, CA: Sage
- Squires, J. (2007). *The new politics of gender equality*. New York, NY: Palgrave Macmillan.
- Stieglitz, S., & Dang-Xuan, L. (2013). Emotions and information diffusion in social media—Sentiment of microblogs and sharing behavior. *Journal of Management Information Systems*, 29(4), 217–248.
- Suh, B., Hong, L., Pirolli, P., & Chi, E. H. (2010). Want to be retweeted? Large scale analytics on factors impacting retweet in twitter network. August 2010 IEEE Second International Conference 177–184. Retrieved from http://www.peterpirolli.com/Professional/About_Me_files/2010-04-15-retweetability-v18-final.pdf.
- Taylor, V., & Rupp, L. J. (1993). Women's culture and lesbian feminist activism: A reconsideration of cultural feminism. *Signs Journal of Women in Culture and Society*, 19(1), 32–61.
- The Bills Commission examines the report of a video series about rape/ 26 meetings were held for the bill to ensure women's security against violence/ the judiciary should enter the issue of rape, (7/6/2020), Barna
- Tombleson, B., & Wolf, K. (2017). Rethinking the circuit of culture: How participatory culture has transformed cross-cultural communication. *Public Relations Review*,
- Törnberg, P., & Törnberg, A. (2018). The limits of computation: A philosophical critique of contemporary Big Data research. *Big Data & Society*, 5(2), 2053951718811843.
- Trepte, S., Dienlin, T. & Reinecke, L. (2015). Influence of social support received in online and offline contexts on satisfaction with social support and satisfaction with life: A longitudinal study. *Media Psychology*, 18, 74-105. <https://doi.org/10.1080/15213269.2013.838904>.
- Tsur, O., & Rappoport, A. (2012). What's in a hashtag?: content based

- prediction of the spread of ideas in microblogging communities. February The Fifth ACM International
- Uysal, N., & Yang, A. (2013). The power of activist networks in the mass self-communication era: A triangulation study of the impact of WikiLeaks on the stock value of Bank of America. *Public Relations Review*, 39(5), 459–469.
- Wang, R., Liu, W., & Gao, S. (2016). Hashtags and information virality in networked social movement: Examining hashtag co-occurrence patterns. *Online Information Review*, 40(7), 850–866.
- Xiong Y, Moonhee Cho.M, Boatwright, B(2018) Hashtag activism and message frames among social movement organizations: Semantic network analysis and thematic analysis of Twitter during the #MeToo movement, *Public Relations Review*, <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2018.10.014>, www.elsevier.com/locate/pubrev.
- Yang, A., & Taylor, M. (2010). Relationship-building by Chinese ENGOs' websites: Education, not activation. *Public Relations Review*, 36(4), 342–351.

References (In Persian)

- A collective statement of feminist researchers and activists (2017), "Looking at two years of narratives of sexual violence", Harass Watch website. - narrative-violence-sexual retrived from <https://harasswatch.com/news>. (In Persian)
- A collective statement of feminist researchers and activists, "Looking at two years of narratives of sexual violence, <https://harasswatch.com/news/2017/>(In Persian)
- Abdulhian, H. & Homan, N. (2019) The role of social networks in women's empowerment from the perspective of experts in the field of women, gender and communication, *Cultural and Communication Studies Quarterly*, Volume 16, Number 58, pp. 141-164. (In Persian)
- Abdulhian, H.&Kermani, H. (2019) network users in Persian Twitter; Analysis of network clusters in Twitter, *New Media Studies*, Volume 6, Number 22, pp. 70-100. (In Persian)
- Eternal bitter memories, JameJam newspaper, September 3, 2019. (In Persian)
- Ghalabi, Fatemeh and others (2022) Gender Display among Instagram Users: Performative Gender Approach, *New Media Studies*, Volume 8, Number 30, pp. 127-153, <https://doi.org/10.22054/nms.2022.65746.1343>. (In Persian)
- Hemti,S. "A crime of rape", *Sharq newspaper*(5/6/2019). (In Persian)

Sharq newspaper. (2015). 1313 cases of abuse in 1993, (8/11/2015), (In Persian)

The newspaper of Etemad. (5/6/2019)"Courage is contagious". (In Persian)

The story of Moin High School, (19/3/2017), Aftab(In Persian)

استناد به این مقاله: امینی، سعیده، دادگسترینیا، محمدعلی. (۱۴۰۲). واکاوی کارزار توییتری روایات آزار جنسی بر پایه علوم اجتماعی محاسباتی، فصلنامه مطالعات رسانه‌های نوین، ۹(۳۴)، ۱۵۹-۲۰۴.

DOI: 10.22054/nms.2023.72332.1530

New Media Studies is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License..